

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I. v Bratislave sudcom JUDr. Vladimírom Sklenkom v právnej veci **žalobcu: PRVÁ PRODUKČNÁ, s.r.o.**, so sídlom: Pri Bielom Kríži 1157/16, 831 02 Bratislava, IČO: 35 821 213, proti **žalovanému: SLOVENSKÝ VODOHOSPODÁRSKY PODNIK**, štátny podnik, so sídlom: Radničné námestie 8, 969 55 Banská Štiavnica, IČO: 36 022 047, **právne zast.:** Advokátska kancelária Tomáš Kulák, s.r.o., so sídlom: Šuty 21, 831 07 Bratislava, IČO: 47 244 640, v konaní o zaplatenie 14.275.278,00 EUR s príslušenstvom

r o z h o d o l:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovaný m á nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu. O výške trov právneho zastúpenie bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 10.11.2016

domáhal voči žalovanému ako žalovanému v 1. rade a Ministerstvu životného prostredia Slovenskej republiky, so sídlom Námestie Ľ. Štúra 35/1, 812 35 Bratislava ako žalovanému v 2. rade zaplattenia sumy 14.275.278,- EUR titulom náhrady škody podľa § 373 a nasl. Obchodného zákonníka. Žalobca zároveň žiadal náhradu trov súdneho konania pozostávajúcich zo zaplatteného súdneho poplatku a trov dôkazu v sume 7.200,- EUR. Žalobca žalobu odôvodnil nasledovne:

1.1. Žalobca uviedol, že dňa 22.12.2009 uzatvoril ako budúci nájomca so žalovaným ako budúcim prenajímateľom Zmluvu o uzatvorení budúcej nájomnej zmluvy č. 690/2009Z (ďalej len „ZBNZ“), predmetom ktorej bol prenájom pozemkov súvisiacich s výstavbou MVE - Bláhová. ZBNZ obsahovala dohodu zmluvných strán, že po predložení právoplatného územného rozhodnutia na umiestnenie MVE - Bláhová najneskôr do 31.12.2012 uzatvoria zmluvné strany nájomnú zmluvu k pozemkom potrebným pre výstavbu MVE - Bláhová pod vodným tokom Malý Dunaj v k.ú. Bláhová, okres Dunajská Streda, pričom zábery pozemkov budú určené podľa projektovej dokumentácie MVE - Bláhová. Žalobca ďalej uviedol, že dňa 18.04.2012 bolo obcou Nový Život vydané rozhodnutie o umiestnení MVE - Eliášovce, voči ktorému sa žalobca úspešne odvolal. Následne žalobca listom z 27.04.2012 predložil žalovanému žiadosť o uzatvorenie dodatku k ZBNZ z dôvodu zmeny staničenia pridelených riečnych profilov z pôvodnej polohy MVE - Bláhová na novú polohu MVE - Eliášovce. Dôvodom bolo stanovisko žalovaného č. 10433/2010 z 20.12.2010, v ktorom samotný žalovaný posun na nový profil odsúhlasil. Žalovaný na túto žiadosť nereagoval. Listom z 08.08.2012 predložil žalobca žalovanému opakovanú žiadosť o uzatvorenie dodatku k ZBNZ z rovnakého dôvodu ako predchádzajúcu žiadosť s tým, že preukázanie uvedenej zmeny zo strany žalobcu je dôležité pre prebiehajúce správne konania a z dôvodu skutočnosti, že na prechádzajúcu žiadosť žalovaný nereagoval. Žalovaný opätovne ani na túto žiadosť nereagoval. Dňa 18.10.2012 vydal Krajský stavebný úrad v Trnave Rozhodnutie č. KSÚ - OSP - 2012/00736/Ho o zmene územného rozhodnutia Obce Nový Život k navrhovanej stavbe, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 08.11.2012. Následne žalobca listom z 12.11.2012 predložil žalovanému žiadosť o uzatvorenie nájomnej zmluvy v zmysle ZBNZ, pričom súčasťou žiadosti bolo aj rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Trnave č. KSÚ - OSP - 2012/00736/Ho. Žalobca uviedol, že k uzatvoreniu nájomnej zmluvy v znení ako bolo dohodnuté v ZBNZ nedošlo, žalovaný na výzvu nereagoval. Žalobca ďalej vykonával úkony v rámci prebiehajúcich správnych konaní vo veci povolenia stavby MVE - Eliášovce, kde príslušný správny orgán Okresný úrad Trnava, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie štátnej správy vôd a vybraných zložiek životného prostredia kraja ako správny orgán povoľujúci uskutočnenie vodnej stavby vyzval žalobcu rozhodnutím č. OU - TT - OSZP - 2015/035686/GI zo dňa 14.12.2015 o doplnenie podania, kde požadoval od žalobcu okrem iného aj predloženie riadnej zmluvy o nájme pozemkov so žalovaným ako správcom vodného toku. Žalobca doložil všetky požadované podklady listom z 29.02.2016 č. 1/02/2016, pričom v tomto liste uviedol, že vo veci požadovanej riadnej zmluvy o nájme pozemkov so žalovaným ako správcom vodného toku, správny orgán predložil ZBNZ a vyjadril sa, že požiadal žalovaného o uzatvorenie riadnej nájomnej zmluvy, ale k jej uzatvoreniu napriek zmluvnej povinnosti žalovaného ju uzavrieť vyplývajúcej zo ZBNZ zo strany žalovaného doteraz nedošlo. Správny orgán opätovne vyzval žalobcu listom č. OU - TT - OSZP2 - 2016/002473/GI zo 7.3.2016 o doloženie riadnej nájomnej zmluvy so žalovaným v lehote 10 dní od doručenia výzvy, pričom výslovne uviedol, že požadovaná riadna nájomná zmluva je posledným dokladom potrebným k vydaniu povolenia vodnej stavby MVE - Eliášovce. Žalobca na základe tejto výzvy zaslal žalovanému opakovanú výzvu

na uzatvorenie nájomnej zmluvy listom dňa 08.03.2016. Žalovaný na túto výzvu opäť nereagoval. Nakoľko žalobca nedoložil riadnu nájomnú zmluvu so žalovaným, správny orgán rozhodnutím č. OU - TT - OSZP2 - 2016/002473/GI zo dňa 18.03.2016 zastavil konanie o vydanie povolenia na uskutočnenie vodnej stavby - Malá vodná elektrárň - Nový život - Eliášovce, voči ktorému sa žalobca odvolal a toto odvolanie bolo dňa 24.5.2016 zamietnuté Ministerstvom životného prostredia SR, sekciou vôd ako odvolacím orgánom, pričom nadobudlo právoplatnosť dňa 30.05.2016.

1.1. Žalobca považoval v žalobe za preukázané, že žalovaný porušil svoju zmluvnú povinnosť uzatvoriť riadnu nájomnú zmluvu v znení ako to bolo dohodnuté v ZBNZ. Táto zmluva v úvodnom ustanovení obsahuje zmluvnými stranami dohodnuté podmienky, ktorých kumulatívne splnenie zakladá povinnosť zmluvných strán uzatvoriť riadnu nájomnú zmluvu v znení ako je uvedené v ZBNZ, pričom týmito podmienkami sú (i) právoplatné územné rozhodnutie na umiestnenie MVE a (ii) jeho predloženie na vedomie žalovanému najneskôr do 31.12.2012. Žalobca uviedol, že k predloženiu územného rozhodnutia k rukám žalovaného došlo dňa 12.11.2012, čím boli naplnené ZBNZ stanovené podmienky k uzatvoreniu riadnej nájomnej zmluvy v znení ako je uvedené v ZBNZ. Napriek tomu v rozpore so svojou zmluvnou povinnosťou žalovaný túto zmluvu so žalobcom neuzatvoril. Správny orgán z dôvodu nepredloženia riadnej nájomnej zmluvy zo strany žalobcu vydal rozhodnutie o zastavení konania o vydanie povolenia na uskutočnenie predmetnej stavby, pričom túto skutočnosť podľa žalobcu výslovne uvádza sám správny orgán vo svojej výzve zo dňa 07.03.2016, ktorú žalobca priložil k žalobe. Žalobca ďalej poukázal na to, žalovaný doteraz neoznámil existenciu, povahu a dôsledky prekážky, ktorá by bránila uzatvoreniu riadnej nájomnej zmluvy v znení aké bolo dohodnuté v ZBNZ. Žalobca v žalobe dôvodil, že neuzatvorením riadnej nájomnej zmluvy zo strany žalovaného po preukázanom splnení všetkých podmienok určených ZBNZ zo strany žalobcu, tak ako to bolo dohodnuté v ZBNZ a v znení ako bolo dohodnuté v ZBNZ ako i nesplnením si notifikačnej povinnosti stanovenej Obchodným zákonníkom zo strany žalovaného, došlo k porušeniu zmluvnej povinnosti založenej ZBNZ zo strany žalovaného, ktorého dôsledkom bolo vydanie rozhodnutia č. OU - TT - OSZP2 - 2016/002473/GI zo dňa 18.03.2016 o zastavení konania o vydanie povolenia na uskutočnenie vodnej stavby MVE - Nový život - Eliášovce správnym orgánom, ktorého právoplatnosťou dňa 30.05.2016 vznikla žalobcovi škoda, ktorú si uplatňuje v tomto súdnom konaní.

1.2. K zdôvodneniu a vyčísleniu uplatnenej škody žalobca uviedol, že si touto žalobou uplatňuje nárok na náhradu škody pozostávajúcej z ušlého zisku v sume 14.275.278,- EUR, ktorá mu preukázateľne vznikla nerealizovaním stavby MVE - Eliášovce z dôvodu vyššie uvedeného porušenia ZBNZ zo strany žalovaných. Žalobca k preukázaniu výšky uplatneného ušlého zisku predložil súdu Znalecký posudok č. 8/2016 zo dňa 31.10.2016 vypracovaný znaleckou organizáciou ATCL, k.s., Adámiho 8, 841 05 Bratislava, vedenou v zozname znalcov MSSR ev. č. znalca 900224, v ktorom sa podľa žalobcu znalecká organizácia vysporiadala so všetkými ukazovateľmi na strane nákladov ako aj výnosov a vypočítala čistú sumu hospodárskeho výsledku za obdobie stanovené finančným plánom žalobcu pre MVE - Eliášovce, t.j. 50 rokov. Žalobca považuje tento celkový hospodársky výsledok po zdanení za obdobie projektovanej životnosti MVE - Eliášovce za svoj ušlý zisk.

1.3. Žalobca žalobu voči Ministerstvu životného prostredia SR ako žalovanému v 2. rade zdôvodnil tým, že nakoľko je Ministerstvo životného prostredia SR ex lege orgánom hospodárskeho riadenia žalovaného, tak musí podľa názoru žalobcu vykonávať svoju pôsobnosť tak, aby žalovaný dodržiaval platné právo. V tomto prípade v tejto svojej zákonnej

povinnosti Ministerstvo životného prostredia SR malo zlyhať a preto je žalobca toho názoru, že spoluzodpovedá za škodu spôsobenú žalovaným.

1.4. Žalobca k žalobe pripojil označené listiny a navrhol ich vykonať ako dôkaz.

2. Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomným podaním doručeným súdu dňa 26.07.2017. Žalovaný súdu navrhol, aby žalobu ako nedôvodnú a neopodstatnenú zamietol v celom rozsahu a žalovanému priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Žalovaný poprel uplatnené nároky žalobcu na náhradu škody ako aj nárok na náhradu trov konania ako nedôvodné v celom rozsahu a neuznal ich z nasledovných dôvodov:

2.1. K skutkovým tvrdeniam žalobcu ohľadne žiadostí o uzatvorenie dodatku k ZBNZ zo dňa 27.04.2012 a 08.08.2012 žalovaný uviedol, že na predmetné žiadosti žalobcu nereagoval a požadovaný dodatok k ZBNZ so žalobcom neuzatvoril, nakoľko žiadny platný právny predpis mu neukladal povinnosť takýto dodatok k ZBNZ uzatvoriť a bolo tak len na jeho slobodnej vôli ako zmluvnej strany ZBNZ, či takýto dodatok uzatvorí alebo nie. Neuzatvorením dodatku k ZBNZ nedošlo podľa žalovaného k porušeniu žiadnej zmluvnej či zákonnej povinnosti z jeho strany. Obdobne žalobcovi nevznikol právny nárok na uzatvorenie dodatku k ZBNZ. Zároveň žalovanému nevznikla povinnosť uzavrieť dodatok k ZBNZ ani s ohľadom na vydanie stanoviska zo dňa 20.12.2010 k zmene pridelených riečnych profilov, nakoľko toto stanovisko ani nebolo adresované žalobcovi. Žalovaný ďalej podotkol, že nemohol vyhovieť ani žiadosti žalobcu zo dňa 12.11.2012 o uzatvorenie nájomnej zmluvy v zmysle ustanovení ZBNZ a neuzatvoril s ním predmetnú nájomnú zmluvu, nakoľko nedošlo k splneniu podmienky dohodnutej v ZBNZ, a to k predloženiu právoplatného územného rozhodnutia na umiestnenie MVE Blahová v lehote do 31.12.2012. Žalovaný v tomto smere poukázal na skutočnosť, že žalobcom predložené rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Trnave zo dňa 18.10.2012 sa týkalo umiestnenia inej stavby ako bola dohodnutá v ZBNZ, a to MVE Eliášovce, ktorá mala byť realizovaná na iných pozemkoch a v inom katastrálnom území ako stavba dohodnutá v ZBNZ.

2.2. K skutkovým tvrdeniam žalobcu ohľadne priebehu správneho konania vo veci umiestnenia stavby MVE - Eliášovce žalovaný doplnil, že na základe žaloby Poľovníckeho združenia Nový Život zo dňa 02.01.2013, o preskúmanie zákonnosti druhostupňového územného rozhodnutia Krajského stavebného úradu v Trnave č. KSÚ-OSP-2012/00736/Ho zo dňa 18.10.2012, vydal Krajský súd v Trnave rozsudok zo dňa 10.07.2014 č.k. 14S/1/2013-77, ktorým zrušil napadnuté rozhodnutie a vrátil vec Okresnému úradu Trnava, odbor výstavby a bytovej politiky, ktorý bol nástupcom Krajského stavebného úradu v Trnave, na ďalšie konanie. Žalovaný uviedol, že Krajský súd v Trnave vytkol v tomto rozsudku správne orgánu viaceré závažné pochybenia týkajúce sa vedenia územného konania, ktoré žalovaný aj príkladmo uviedol. Po vrátení spisu druhostupňovému správne orgánu, vydal tento dňa 14.11.2014 rozhodnutie č. OÚ-TT-OVBP2-2014/020945/PaHo, ktorým zmenil prvostupňové územné rozhodnutie Obce Nový Život zo dňa 18.04.2012 len v polohopisných údajoch a vo veci doplnenia stanoviska Krajského pamiatkového úradu. Na základe ďalšej žaloby Poľovníckeho združenia Nový Život zo dňa 30.01.2015, predmetom ktorej bolo preskúmanie zákonnosti územného rozhodnutia Okresného úradu Trnava č. OÚ-TT-OVBP2- 2014/020945/PaHo zo dňa 14.11.2014, vydal Krajský súd v Trnave dňa 24.11.2016 rozsudok spis. zn. 14S/50/2015, ktorým zrušil napadnuté druhostupňové územné rozhodnutie a zároveň zrušil aj prvostupňové územné rozhodnutie Obce Nový Život zo dňa 18.04.2012. Súd vrátil vec Obci Nový Život ako príslušnému prvostupňovému správne orgánu na ďalšie konanie.

Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 13.01.2017. Žalovaný uviedol, že Krajský súd v Trnave opätovne aj v tomto rozsudku vytkol správnym orgánom množstvo pochybení, ktoré žalovaný príkladmo uviedol. Žalovaný vo vzťahu k predmetným rozsudkom Krajského súdu v Trnave vyslovil záver, že rozhodnutia o umiestnení stavby MVE - Eliášovce boli nimi preukázateľne opakovane zrušené bez ohľadu na stav zmluvných vzťahov medzi žalobcom a žalovaným, resp. bez ohľadu na neuzavretie riadnej nájomnej zmluvy na pozemky v znení dohodnutom v ZBNZ, pričom dôvody pre ich zrušenie spočívali predovšetkým v nedostatkoch v procesnom postupe správnych orgánov a nedostatkoch v dokumentácii z hľadiska posudzovania vplyvov na životné prostredie a záujmov ochrany prírody a krajiny.

2.3. K skutkovým tvrdeniam žalobcu ohľadne priebehu stavebného (vodoprávneho) konania k povoleniu stavby MVE - Eliášovce žalovaný doplnil, že dňa 18.7.2013 vydal Obvodný úrad životného prostredia Trnava ako špeciálny stavebný úrad rozhodnutie č. 2013/1486/GI, ktorým vydal žalobcovi povolenie na vodnú stavbu MVE Nový Život - Eliášovce na toku Malý Dunaj v profile existujúceho stupňa v r. km 67,820 na pozemkoch s parcelnými číslami XXXXXXXXXX v k.ú. Nový Život a na pozemku s parcelným číslom XXX v k.ú. Jelka (ďalej len „1. Prvostupňové stavebné povolenie“). Dňa 16.12.2013 vydalo Ministerstvo životného prostredia SR, sekcia vôd, odbor štátnej vodnej správy a rybárstva ako príslušný odvolací orgán rozhodnutie č. 8608/2013-6.1, ktorým zrušilo napadnuté 1. Prvostupňové stavebné povolenie a vrátilo vec na nové prejednanie a rozhodnutie (ďalej len „1. Rozhodnutie MZP SR“). Dňa 30.03.2015 vydal Okresný úrad Trnava, odbor starostlivosti o životné prostredie, ako príslušný orgán štátnej správy a špeciálny stavebný úrad rozhodnutie č. OU-TT-OSZP2-2015/000939/GI, ktorým vydal žalobcovi ako stavebníkovi povolenie na vodnú stavbu MVE Nový Život - Eliášovce na toku Malý Dunaj v profile existujúceho stupňa v rkm 67,820 na pozemkoch parc. xxxx v k.ú. Eliášovce, 2942 v k.ú. Jelka a XXXXXX x v k.ú. Blahová a Eliášovce (ďalej len „2. Prvostupňové stavebné povolenie“). Dňa 04.09.2015 vydalo Ministerstvo životného prostredia SR, sekcia vôd, odbor štátnej vodnej správy a rybárstva ako príslušný odvolací orgán rozhodnutie č. 5697/2015-6.1, ktorým napadnuté 2. Prvostupňové stavebné povolenie zrušilo a vec vrátilo správnenému orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie (ďalej len „2. rozhodnutie MŽP SR“). Žalovaný dôvodil, že v tomto rozhodnutí bolo prvostupňovému orgánu vytknutých množstvo pochybení, jednak v podobe nedostatkov dokumentácie doloženej v stavebnom konaní a jednak v postupe prvostupňového orgánu, ktoré súdu príkladmo aj uviedol. Žalovaný vyslovil záver, že z obsahu 2. rozhodnutia MŽP SR vyplýva, že ešte ku dňu 4.9.2015 žalobca ako stavebník nespĺňal množstvo nevyhnutných zákonných podmienok pre vydanie stavebného povolenia pre stavbu MVE Eliášovce a zároveň prvostupňový orgán sa dopustil množstva pochybení vo svojom postupe pri vydávaní zrušeného stavebného povolenia, o.i. nerešpektovaním predchádzajúceho záväzného právneho názoru odvolacieho orgánu. Žalovaný napokon poukázal na rozhodnutie Okresného úradu Trnava, odboru starostlivosti o životné prostredie zo dňa 14.12.2015 pod č. OU-TT-OSZP2-2015/035686/GI a uviedol, že ním správny orgán na základe 2. rozhodnutia MŽP SR v 12-tich bodoch vyzval žalobcu na predloženie chýbajúcej dokumentácie, vrátane preukázania vlastníckych a iných práv ku všetkým dotknutým pozemkom podľa § 139 ods. 1 Stavebného zákona, ktoré ho oprávňujú zriadiť na nich predmetnú stavbu.

2.4. Tvrdenie žalobcu, že listom zo dňa 29.02.2016 doložil Okresnému úradu Trnava, odbor starostlivosti o životné prostredie, všetky požadované podklady okrem riadnej nájomnej zmluvy so žalovaným, žalovaný poprel ako nepravdivé a uviedol, že z obsahu administratívneho spisu vo vodoprávnom konaní ako i z prílohy doloženej k predmetnému listu žalobcu je zrejmé, že toto tvrdenie žalobcu nemôže obstať. Z obsahu listu žalobcu zo dňa

29.02.2016 a jeho prílohy naopak vyplýva, že žalobca Okresnému úradu Trnava, odbor starostlivosti o životné prostredie predložil len svoje písomné vyjadrenie k jednotlivým bodom jeho výzvy zo dňa 14.12.2015, bez predloženia akýchkoľvek nových požadovaných podkladov. Žalobca vo svojom liste z 29.02.2016 síce špecifikoval pozemky, ktoré mali byť priamo dotknuté stavbou, pozemky plánovanej prístupovej komunikácie ako aj pozemky, ktoré mali byť dotknuté brehovými úpravami, žalobca však nedoložil žiadne písomné doklady preukazujúce vlastnícke alebo iné právo podľa § 139 ods. 1 Stavebného zákona, ktoré oprávňuje stavebníka zriadiť na nich stavbu. Žalovaný pritom poukázal na skutočnosť, že sám žalobca vo svojom liste zo dňa 29.02.2016 označil ako dotknuté pozemky aj pozemky, ktoré nie sú v správe žalovaného, neboli predmetom rozhodnutia o umiestnení predmetnej stavby, pričom medzi nimi sú aj pozemky, ku ktorým užívacie práva neboli vyriešené v územnom konaní.

2.1. Tvrdenie žalobcu, že požadovaná riadna nájomná zmluva so žalovaným bola posledným dokladom potrebným k vydaniu stavebného povolenia k uskutočneniu vodnej stavby MVE Nový Život - Eliášovce, žalovaný poprel ako nepravdivé a uviedol, že z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že okrem nepredloženia nájomnej zmluvy so žalovaným žalobca nedoložil stavebnému úradu viaceré ďalšie požadované podklady, nevyhnutné pre vydanie stavebného povolenia. Podľa žalovaného žalobca v stavebnom konaní stavebnému úradu nepreukázal podľa § 58 ods. 2 a 139 ods. 1 Stavebného zákona existenciu vlastníckeho alebo iného práva k všetkým pozemkom, na ktorých mala byť vodná stavba so všetkými objektmi povolená. Žalobca okrem iného nepreukázal existenciu akéhokoľvek právneho vzťahu s Obcou Nový Život, ani so Slovenským pozemkovým fondom, ktorý by ho oprávňoval na dotknutých pozemkoch zriadiť stavbu. Žalobca preukázateľne listom zo dňa 29.2.2016 nedoložil ani ďalšie stavebným úradom požadované doklady.

2.1. Podľa názoru žalovaného žalobca nepreukázal splnenie ani jedného zo zákonných predpokladov pre vyvodzovanie zodpovednosti za škodu podľa § 373 a nasl. Obchodného zákonníka, čo odôvodnil nasledovne:

2.6.1. Vo vzťahu k žalobcom tvrdenému porušeniu povinnosti zo záväzkového vzťahu žalovaný uviedol, že neporušil svoju povinnosť vyplývajúcu mu zo ZBNZ, t.j. uzatvoriť so žalobcom riadnu nájomnú zmluvu v znení dohodnutom v ZBNZ, nakoľko nedošlo ku kumulatívne splneniu podmienok dohodnutých v ZBNZ, zakladajúcich povinnosť zmluvných strán túto riadnu nájomnú zmluvu uzatvoriť. Žalovaný poukázal na to, že žalobca mu v dohodnutej lehote do 31.12.2012 nepredložil právoplatné územné rozhodnutie na umiestnenie MVE Blahová, t.j. územné rozhodnutie týkajúce sa stavby dohodnutej v zmysle ZBNZ. Žalovaný ďalej podotkol, že mu nevznikla ani povinnosť uzatvoriť so žalobcom dodatok k ZBNZ a ani akúkoľvek inú nájomnú zmluvu na pozemky v k.ú. Eliášovce. Žalovaný zároveň zásadne odmietol aj tvrdenie žalobcu, že žalovaný porušil notifikačnú povinnosť podľa § 377 ods. 1 Obchodného zákonníka, keď ako strana porušujúca svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu neoznámil žalobcovi povahu prekážky, ktorá mu bráni alebo bude brániť v plnení tejto povinnosti, a o jej dôsledkoch. Žalovaný uviedol, že nebol povinný splniť si voči žalobcovi notifikačnú povinnosť podľa § 377 ods. 1 Obchodného zákonníka, nakoľko preukázateľne neporušil základnú povinnosť zo záväzkového vzťahu so žalobcom, t.j. v tomto prípade neporušil povinnosť uzavrieť riadnu nájomnú zmluvu v znení dohodnutom v ZBNZ so žalobcom, keďže neboli splnené podmienky pre jej uzavretie práve zo strany žalobcu.

2.6.2. V súvislosti so žalobcom tvrdeným vznikom a výškou uplatnenej škody žalovaný uviedol, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že okrem neuzatvorenia riadnej

nájomnej zmluvy so žalovaným, mal zabezpečené všetky ostatné predpoklady pre pravidelný beh vecí, pri ktorom mohol odôvodnene očakávať zrealizovanie MVE Eliášovce a jej prevádzkovanie v období od roku 2014 až do roku 2063 a s tým súvisiace podmienky pre dosahovanie tvrdeného kladného hospodárskeho výsledku. Prvotnou zákonnou podmienkou pre zrealizovanie a prevádzkovanie stavby je v súlade s § 32 a nasl., § 54 a nasl. a § 76 a nasl. Stavebného zákona a § 26 a § 73 zákona č. 364/2004 Z. z. o vodách v znení neskorších predpisov právoplatné rozhodnutie o umiestnení stavby, právoplatné stavebné povolenie ako i právoplatné kolaudačné rozhodnutie. Podľa žalovaného žalobca pri svojej argumentácii úplne ignoruje skutočnosť, že na základe rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 10.07.2014, sp. zn. 14S/1/2013, už v priebehu roka 2014 nedisponoval právoplatným rozhodnutím o umiestnení predmetnej stavby, ktoré by mohlo byť podkladom pre následné vydanie stavebného rozhodnutia. Žalovaný zároveň zdôraznil okolnosť, že neskoršie rozhodnutie o umiestnení stavby bolo zrušené rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 24.11.2016, sp. zn. 14S/50/2015. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na skutočnosť, že súdne konania vedené na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 14S/1/2013 a sp. zn. 14S/50/2015, ktorých predmetom bolo preskúmavanie rozhodnutí o umiestnení predmetnej stavby, sa konali vždy za účasti žalobcu. Preto si podľa žalovaného žalobca musel byť vedomý možnosti, že územné rozhodnutia budú zrušené, čím by sa stratili podmienky pre možnosť vydania a predovšetkým realizácie stavebného povolenia. Žalovaný ďalej uviedol, že neexistencia právoplatného územného rozhodnutia v priebehu roka 2014, resp. zrušenie prvostupňového ako aj druhostupňového rozhodnutia o umiestnení stavby v roku 2016 tak apriori vylučuje akúkoľvek možnosť realizácie a prevádzkovania zamýšľanej stavby MVE Eliášovce v období rokov 2014 až 2063, ergo vylučuje aj vznik škody vo forme ušlého zisku na strane žalobcu, tak ako ju popisuje žalobca. Žalovaný zároveň zdôraznil, že žalobca doteraz nedisponuje a preukázateľne nikdy nedisponoval právoplatným stavebným povolením na MVE Eliášovce. Z toho je podľa žalovaného nepochybné, že žalobca nemal vytvorené ani základné podmienky pre možnosť realizácie a zamýšľaného prevádzkovania stavby MVE Eliášovce v období rokov 2014 - 2063. Uplatňovanie náhrady ušlého zisku za budúce obdobia pri neexistencii právoplatného územného rozhodnutia, stavebného povolenia a ani kolaudačného rozhodnutia, vychádzajúc len z kalkulácie zamýšľaného zisku z prevádzkovania stavby bez preukázania zabezpečenia podmienok pre pravidelný beh vecí, je tak nepodložené, zavádzajúce a zároveň predčasné.

2.6.3. Žalovaný spochybnil aj znalecký posudok predložený žalobcom k preukázaniu výšky uplatnenej škody. Podľa žalovaného tento znalecký posudok obsahuje viaceré závažné nedostatky a preto je podľa jeho názoru na účely tohto súdneho konania bezpredmetný a súd by nemal na jeho závery prihliadať. Žalovaný v tomto smere uviedol, že zo znaleckého posudku jednoznačne vyplýva, že úlohou znalca nebolo posúdenie výšky ušlého zisku uplatňovaného žalobcom v tomto konaní a preto je pre účely tohto súdneho konania bez právnej relevancie. Úlohou znalca bolo stanovenie všeobecnej hodnoty 100% obchodného podielu zadávateľa (xxxxx Paták) v spoločnosti žalobcu za účelom predaja tohto obchodného podielu tretej osobe, čo nemožno za žiadnych okolností stotožňovať s výškou žalobcom uplatňovaného ušlého zisku v tomto konaní. Posúdenie otázky všeobecnej hodnoty obchodného podielu v spoločnosti žalobcu je z hľadiska predmetu tohto konania irelevantné. Žalovaný ďalej namietal, že znalecký posudok bol vyhotovený dňa 31.10.2016 a bol vypracovaný spätne ku dňu 31.12.2012, pričom nesprávne nezohľadňuje následné, vo veci však podstatné skutočnosti ako zrušenie územných rozhodnutí rozsudkom Krajského súdu v Trnave v roku 2014, zrušenie stavebných povolení v roku 2013 a v roku 2015, i zastavenie

stavebného konania v roku 2016, ktoré majú zásadný vplyv na skutočnosti uvádzané v znaleckom posudku a ktoré museli byť zadávateľovi známe v čase zadania vypracovania znaleckého posudku (10.05.2016). Inak povedané, znalecký posudok podľa žalovaného nezohľadňuje, že žalobca nemal preukázateľne zabezpečené základné podmienky pre zrealizovanie a prevádzkovanie stavby MVE Eliášovce či už ku dňu 31.12.2012, ako ani v neskoršom období. Znalcovi neboli zo strany zadávateľa predložené všetky relevantné podklady pre vypracovanie znaleckého posudku, posudok fakticky len nekriticky vychádza z údajov podnikateľského plánu spoločnosti PRVÁ PRODUKČNÁ, s.r.o., ktorý uvažuje s dosahovaným výsledkom hospodárenia za obdobie rokov 2012 až 2063 vo výške 14.257.532,- EUR (str. 13 - 15 ZP). Podnikateľský plán pritom vychádzal zo zásadne nereálneho predpokladu, že v júni 2014 je plánované zahájenie prevádzky MVE Eliášovce (str. 16 ZP) a táto bude pokračovať ďalších 50 rokov. Žalovaný pritom zdôraznil, že znalecký posudok medzi podkladmi pre vypracovanie uvádza aj Zmluvu o úvere zo dňa 10.9.2013, tj. podklad ktorý je z obdobia po 31.12.2012, ku ktorému bol znalecký posudok vypracovaný. Keďže znalecký posudok bol vypracovaný v roku 2016, mal podľa žalovaného vychádzať aj z ďalších rozhodujúcich skutočností, známych v čase jeho vypracovania, ergo aj zo stavu územných a stavebných konaní ohľadne stavby MVE Eliášovce. Preto podklady znaleckého posudku ako aj jeho následné závery považuje žalovaný za nesprávne, skreslené a nezodpovedajúce skutočnému stavu veci. Žalovaný tiež uviedol, že žalobca si uplatnil žalobou ušlý zisk vo výške 14.275.278,- EUR, avšak táto suma nie je podložená obsahom doloženého znaleckého posudku, ktorý takúto sumu nikde neuvádza.

2.6.4. V súvislosti s otázkou existencie príčinnej súvislosti žalovaný uviedol, že nakoľko podľa jeho názoru v tomto prípade nedošlo k porušeniu povinnosti zo záväzkového vzťahu zo strany žalovaného a ani k vzniku škody na strane žalobcu, nemožno v tomto prípade ani posudzovať príčinnú súvislosť, keďže nie je v prvom rade preukázaná príčina a následok, medzi ktorými by sa existencia príčinnej súvislosti mala posudzovať. Žalovaný ďalej uviedol, že neuzavretie riadnej nájomnej zmluvy tak ako bola dohodnutá v ZBNZ nemalo a nemohlo mať vplyv ani na následné zastavenie stavebného konania a nerealizovanie stavby MVE Eliášovce. Žalovaný mal za to, že aj keby došlo k uzavretiu riadnej nájomnej zmluvy v znení dohodnutom v ZBNZ tak ako požadoval žalobca a žalobca by ju predložil v stavebnom konaní, táto by nebola relevantným podkladom pre vydanie stavebného povolenia pre MVE Eliášovce (keďže by sa týkala iných pozemkov). Žalovaný považoval za spoľahlivo preukázané, že prvostupňové ako aj druhostupňové rozhodnutia o umiestnení stavby MVE Eliášovce, ktoré mohli byť podkladom pre následnú realizáciu stavby, boli príslušným súdom zrušené z dôvodov odlišných od stavu zmluvných vzťahov medzi žalobcom a žalovaným a bez ohľadu na skutočnosť, že nedošlo k uzavretiu riadnej nájomnej zmluvy. Zastavenie stavebného konania si podľa žalovaného spôsobil sám žalobca, ktorý v stavebnom konaní ako stavebník v rozpore s § 139 ods. 1 Stavebného zákona nepreukázal svoje vlastnícke, resp. iné obdobné práva k všetkým stavbou dotknutým pozemkom a preukázateľne nepredložil ani ďalšie stavebným úradom požadované podklady potrebné pre rozhodnutie. Medzi neuzavretím riadnej nájomnej zmluvy zo strany žalovaného v znení dohodnutom v ZBNZ a žalobcom uplatnenou (a nepreukázanou) škodou nie je preto žiadny vzťah príčiny a následku.

2.1. Žalovaný vzniesol voči uplatnenému nároku žalobcu na náhradu škody hmotnoprávnu námietku premlčania in eventum. Podľa žalovaného nárok na náhradu škody si mohol žalobca s poukazom na ust. § 292 ods. 2 Obchodného zákonníka uplatniť voči žalovanému do jedného roka odo dňa doručenia žiadosti o uzatvorenie nájomnej zmluvy žalovanému (20.11.2012), t.j. najneskôr do 20.11.2013, čo však neurobil a tento nárok si

uplatnil až žalobou zo dňa 26.10.2016. Vzhľadom k tomu považuje žalovaný uplatnený nárok na náhradu škody za premlčaný, nakoľko žalobca si ho neuplatnil v lehote do jedného roka odo dňa, keď doručil žalovanému žiadosť o uzatvorenie riadnej nájomnej zmluvy v znení dohodnutom v ZBNZ.

2.2. Žalovaný k svojmu vyjadreniu pripojil označené listiny a navrhol ich vykonať ako dôkaz. Žalovaný zároveň navrhol uskutočniť vo veci výsluch znalcov ATCL, k.s. o skutočnostiach uvádzaných v znaleckom posudku a navrhol, aby sa súd v rámci dokazovania oboznámil s obsahom administratívneho spisu vedeného vo veci umiestnenia vodnej stavby MVE Eliášovce, ako aj s obsahom administratívneho spisu k vodoprávnemu konaniu vo veci povolenia stavby MVE Eliášovce.

3. Ministerstvo životného prostredia SR ako žalovaný v 2. rade sa k žalobe vyjadrilo písomným podaním, doručeným súdu dňa 21.8.2017. Žalovaný v 2. rade zhodne so žalovaným žiadal žalobu ako nedôvodnú a neopodstatnenú v celom rozsahu zamietnuť. Z dôvodu hospodárnosti konania sa pridržiaval a odkázal na obsah vyjadrenia žalovaného zo dňa 25.07.2017 k žalobe a na dôkazy doložené a označené zo strany žalovaného. Rovnako ako žalovaný mal za to, že žalobca nepreukázal splnenie ani jedného zo zákonných predpokladov pre vyvodzovanie zodpovednosti za škodu podľa § 373 a nasl. Obchodného zákonníka vo vzťahu k nemu ako i vo vzťahu k žalovanému. Žalovaný v 2. rade pritom výslovne odmietol ako nepravdivé tvrdenie žalobcu obsiahnuté v žalobe, že žalobca doložil v rámci stavebného konania všetky požadované doklady okrem riadnej nájomnej zmluvy na pozemky so žalovaným. Naopak, z obsahu administratívneho spisu k stavebnému konaniu vo veci povolenia stavby MVE Eliášovce je podľa neho nepochybné, že žalobca neodstránil v stavebnom konaní viaceré nedostatky vytýkané v rozhodnutí žalovaného v 2. rade zo dňa 4.9.2015 č. 5697/2015-6.1 a ani nedoložil do stavebného konania viaceré podklady požadované v rozhodnutí Okresného úradu Trnava zo dňa 14.12.2015 pod č. OU-TT-OSZP2-2015/035686/Gl. Objektívne preto podľa žalovaného v 2. rade existovali viaceré zákonné dôvody pre zastavenie stavebného konania vo veci povolenia stavby MVE Eliášovce.

4. Žalobca sa vyjadril k vyjadreniu žalovaného k žalobe prostredníctvom právneho zástupcu písomným podaním doručeným súdu dňa 27.9.2017, ku ktorému pripojil označené listiny. Žalobca zotrval na svojich tvrdeniach uvedených v žalobe vo vzťahu k žalovanému ohľadne splnenia podmienok pre vyvodzovanie zodpovednosti za uplatnenú škodu. Nesúhlasil s námietkou premlčania vznesenou zo strany žalovaného a žiadal aby súd na ňu ako nedôvodnú neprihliadol. Žalobca zotrval v celom rozsahu na argumentácii, že listom zo dňa 29.02.2016 doložil Okresnému úradu Trnava, odbor starostlivosti o životné prostredie, všetky požadované podklady okrem riadnej nájomnej zmluvy so žalovaným, ako aj na tvrdení, že požadovaná riadna nájomná zmluva bola posledným dokladom potrebným k vydaniu povolenia vodnej stavby. Žalobca namietal vykonanie dôkazov navrhnutých a predložených žalovaným v jeho vyjadrení k žalobe z dôvodu neúčelnosti a nehospodárnosti. Žalobca v tejto súvislosti uviedol, že správny orgán ako aj žalovaný v druhom rade ako jeho nadriadený správny orgán a ústredný orgán štátnej správy na úseku vodoprávného konania, boli povinné zistiť skutkový stav vo forme tzv. materiálnej pravdy, kde tento ustálili, tak ako je to uvedené v rozhodnutí odvolacieho orgánu o zastavení vodoprávného konania. Žalobca sa v ďalšej argumentácii na tento skutkový stav opakovane odvoláva.

4.1. K skutkovému stavu tvrdenému v žalobe žalobca doplnil, že v zmysle pôvodného projektu mala byť MVE Eliášovce zrealizovaná a uvedená do prevádzky k dátumu

spadajúcemu do roku 2014. Žalobca dôvodil, že sa jeho podnikateľský zámer - realizácia MVE Eliášovce - dostala do štádia, kedy bolo možné považovať dosiahnutie prospechu z jeho podnikania za daných konkrétnych okolností za vysoko pravdepodobné aj s ohľadom na zabezpečené financovanie projektu, nákup pozemkov, stavu dokumentácie k 31.12.2012. Žalobca ďalej uviedol, že na základe Kúpnej zmluvy xxx vklad povolený dňa 4.4.2013, nadobudol pozemky v k.ú. Eliášovce, register C KN parc. č. xxxxx a v operáte registra E KN parc. č. xxxx vedené na LV č. xxx s cieľom zabezpečiť požiadavky na realizáciu MVE Eliášovce.

4.2. Žalobca doplnil svoju právnu argumentáciu v tom zmysle, že všeobecnú koncepciu náhrady škody je v posudzovanom prípade potrebné čo do protiprávnosti konania ako predpokladu vzniku nároku na náhradu škody doplniť aj o porušenie povinnosti ustanovenej obchodným zákonníkom tak ako to ustanovuje § 757 Obchodného zákonníka. Žalobca ďalej uviedol, že podľa jeho názoru došlo zo strany žalovaného v prejednávanej veci okrem už namietaného porušenia zmluvnej ako aj notifikačnej povinnosti podľa § 377 ods. 1 Obchodného zákonníka k porušeniu všeobecnej povinnosti predchádzať škodám podľa § 415 Občianskeho zákonníka a to v predzmluvných vzťahoch (tzv. culpa in contrahendo). Podľa žalobcu túto povinnosť mal žalovaný porušiť tým, že prestal vôbec rokovať o uzavretí riadnej nájomnej zmluvy. Žalobca ďalej dôvodí, že neuzavretím dodatku k ZBNZ žalovaný spôsobil nevykonateľnosť ZBNZ a v tomto prípade sa dá podporne uvažovať o zodpovednosti žalovaného za škodu v zmysle § 268 Obchodného zákonníka.

4.3. V podaní zoberal žalobca žalobu voči žalovanému v 2. rade v súlade s § 144 a nasl. Civilného sporového poriadku v celom rozsahu späť a v súvislosti s tým požiadal súd, aby konanie voči žalovanému v 2. rade v celom rozsahu zastavil. K vyjadreniu žalovaného v 2. rade doručenému súdu dňa 21.08.2017 sa žalobca nevyjadril, nakoľko to vzhľadom k späťvzatiu žaloby voči nemu nepovažoval za potrebné.

3. Súd na základe späťvzatia žaloby žalobcom voči žalovanému v 2. rade v celom rozsahu uznesením zo dňa 20.02.2018, č.k. 37Cb/130/2016-484, právnu vec žalobcu voči žalovanému v 2. rade postupom podľa § 166 ods. 2 Civilného sporového poriadku vylúčil na samostatné konanie v súlade so zásadou hospodárnosti konania.

4. K vyjadreniu žalobcu doručenému súdu dňa 27.09.2017 sa vyjadril žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu písomným podaním doručeným súdu dňa 16.11.2017 a jeho doplnením doručeným súdu dňa 20.11.2017. Žalovaný naďalej zotrval na svojej dovtedajšej argumentácii v konaní a navyše okrem iného uviedol:

4.1. Žalovaný uviedol, že dňa 23.05.2012 sa odvolal voči prvostupňovému územnému rozhodnutiu zo dňa 18.04.2012 a vzhľadom k tomu bol to na jeho strane ďalší objektívny dôvod pre neuzavretie dodatku k ZBNZ na základe žiadostí žalobcu zo dňa 27.04.2012 a 08.08.2012 až do rozhodnutia o podanom odvolaní. Žalovaný ďalej dôvodil, že obsah žalobcových žiadostí o uzavretie dodatku k ZBNZ bol značne neurčitý, nie je zrejmé, aké zmeny v ustanoveniach ZBNZ žalobca navrhoval. Žalovaný ďalej poukázal na protichodné prejavy vôle žalobcu, ktorý listom zo dňa 12.11.2012 požiadal žalovaného o uzavretie riadnej nájomnej zmluvy a zároveň iným listom z toho istého dňa požiadal žalovaného o uzatvorenie dodatku k ZBNZ, ktorým navrhol predĺženie lehoty na predloženie právoplatného rozhodnutia o umiestnení stavby z pôvodného termínu 31.12.2012 na termín 30.12.2017. Napokon žalovaný uviedol, že žiadosť žalobcu zo dňa 12.11.2012 o uzavretie nájomnej zmluvy ani nebola podľa neho spôsobilým podkladom pre rokovanie o zmluve, keďže

žalobca v nej nešpecifikoval predmet nájmu ani neurčil lehotu v akej požaduje zmluvu uzavrieť. Žalovaný ďalej argumentoval, že žalobca nebol ku dňu 31.12.2012 v stave prípravy projektu, kedy bolo možné považovať prevádzkovanie MVE Eliášovce a dosahovanie zisku za vysoko pravdepodobné. Žalovaný v tejto súvislosti uviedol, že žalobca ku dňu 31.12.2012 disponoval iba právoplatným územným rozhodnutím zo dňa 18.10.2012 a zmluvou o budúcej nájomnej zmluve so žalovaným. Žalovaný poukázal aj na skutočnosť, že niektoré zo stavbou dotknutých pozemkov nadobudol žalobca až dňa 04.04.2013. Tvrdenie žalobcu ohľadom zabezpečenia financovania projektu stavby MVE Eliášovce žalovaný poprel a uviedol, že z obsahu žalobcom doloženej zmluvy o úvere nevyplývajú žiadne dohodnuté splátky úveru, pričom zmluva mala byť účinne uzavretá až dňa 10.09.2013, t.j. v čase kedy mala byť podľa tvrdenia žalobcu už väčšia časť finančných prostriedkov (87,5%) na projekt poskytnutá. Podľa žalovaného žalobca nedoložil do súdneho spisu žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval akékoľvek reálne poskytnutie cudzích zdrojov zo strany tretích osôb na financovanie projektu ani dôkaz, ktorý by osvedčoval tvrdenie žalobcu o spôsobe a lehotách financovania projektu, tak ako je to popísané v žalobe a v znaleckom posudku.

3.1. Žalobcom namietané porušenie všeobecnej povinnosti predchádzať škodám podľa § 415 Občianskeho zákonníka žalovaný poprel s argumentáciou, že konanie žalovaného by mohlo byť považované za protiprávne len za predpokladu, že rokovanie o uzavretí nájomnej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným dospelo do štádia, keď žalobca mohol dôvodne očakávať, že nájomná zmluva bude skutočne uzavretá, čo však žalobca v konaní nepreukázal. Žalovaný poprel ako neopodstatnené tvrdenie žalobcu, že neuzavretím dodatku k ZBNZ žalovaný spôsobil "nevykonateľnosť" ZBNZ a uviedol, že v tejto súvislosti nemožno uvažovať o zodpovednosti žalovaného za škodu v zmysle § 268 Obchodného zákonníka, nakoľko táto sa týka zodpovednosti za škodu spôsobenú neplatnosťou právneho úkonu. Žalovaný ďalej uviedol, že v konaní žalobca nepreukázal žiadne porušenie povinnosti žalovaného ustanovenej obchodným zákonníkom v zmysle § 757 Obchodného zákonníka.

3.2. Vznesenú námietku žalobcu proti vykonaniu dôkazov navrhovaných zo strany žalovaného žalovaný namietal a označil ju za nepodloženú. Žalovaným uvádzané skutočnosti a navrhnuté dôkazy v dovedajšom priebehu konania podľa žalovaného preukazujú, že správne orgány nezistili skutkový stav vo vodoprávnom konaní správne, tento nebol popísaný v súlade so skutkovým stavom vyplývajúcim z obsahu administratívneho spisu. Žalovaným označené a predložené dôkazy podľa neho vyvracajú skutkový stav uvedený v predmetných rozhodnutiach najmä ohľadne tej skutočnosti, že jediným dôvodom pre zastavenie konania malo byť nepredloženie nájomnej zmluvy so žalovaným resp. že táto zmluva mala byť posledným chýbajúcim dokladom pre vydanie stavebného povolenia v danej veci. Žalovaný vyslovil názor, že nevykonanie dôkazov navrhnutých z jeho strany by hrubo porušilo princípy a ustanovenia CSP upravujúce vykonávanie dôkazov v konaní, konkrétne čl. 15 ods. 1 a 2 CSP, § 187 ods. 1 CSP, § 191 ods. 1 a 2 CSP, § 194 ods. 1 a 2 CSP a § 205 CSP. Žalovaný preto zotrval na vykonaní všetkých dovtedy navrhnutých a doložených dôkazov z jeho strany okrem pripojenia administratívneho spisu vo veci územného konania a jeho vykonania ako dôkazu.

6.4 Žalovaný k svojim podaniam zo dňa 16.11.2017 a 20.11.2017 pripojil označené listiny a navrhol ich vykonať ako dôkaz. Žalovaný zároveň navrhol v konaní uskutočniť svedeckú výpoveď XXXX, bytom XXXXXXXX a pre prípad, že by mal súd žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody za daný, uskutočniť nové znalecké dokazovanie ohľadne výšky škody v súlade s § 207 ods. 1 a 2 CSP.

4. V ďalšom priebehu konania strany sporu vo svojich písomných vyjadreniach a ústnych prednesoch zotrvali na svojej doterajšej argumentácii a na podporu svojich tvrdení predložili súdu ďalšie listiny. Súd prejednal vec na pojednávaní dňa 27.03.2018, 09.10.2018 a 22.01.2019. Na pojednávaní konanom dňa 22.01.2019, teda pred pojednávaním doručil súdu PZ žalobcu stručné odvolanie jeho plnomocenstva, bez uvedenia ďalšieho postupu. Žalobca sa neospravedlnil, doručenie mal riadne vykázané a nepožiadal o odročenie pojednávania. Súd následne postupom podľa prísl. ust. CSP, prejednal vec bez jeho prítomnosti.

5. Súd vykonal stranami označené dôkazy a to výsluch znalca Ing. Daniely Leckej zo dňa 09.10.2018 a oboznámil sa s obsahom predložených listinných dôkazov: Informatívne výpisy žalobcu a žalovaného z obchodného registra, Zmluva o uzatvorení budúcej nájomnej zmluvy č. XXXX zo dňa 22.12.2009, Rozhodnutie Obce Nový Život č. N XXXX zo dňa 18.04.2012, Žiadosť žalobcu o uzatvorenie dodatku k Zmluve o uzatvorení budúcej nájomnej zmluvy (690/2009-Z) zo dňa 27.04.2012, Stanovisko žalovaného č. 10433/2010 zo dňa 20.12.2010, Opakovaná žiadosť žalobcu o uzatvorenie dodatku k Zmluve o uzatvorení budúcej nájomnej zmluvy (690/2009-Z) zo dňa 08.08.2012, Rozhodnutie Krajského stavebného úradu Trnava č. KSÚ-OSP-2012/00736/Ho zo dňa 18.10.2012, Žiadosť žalobcu o uzatvorenie nájomnej zmluvy zo dňa 12.11.2012, Rozhodnutie Okresného úradu Trnava, odbor starostlivosti o životné prostredie č. OU-TT-OSZP2-2015/035686/GI zo dňa 14.12.2015, Výzva Okresného úradu Trnava, odboru starostlivosti o životné prostredie č. OU-TT-OSZP2-2016/002473/GI zo dňa 07.03.2016, Opakovaná výzva žalobcu na uzatvorenie nájomnej zmluvy zo dňa 08.03.2016, Rozhodnutie Okresného úradu Trnava, odboru starostlivosti o životné prostredie č. OU-TT-OSZP2-2016/002473/GI zo dňa 18.03.2016, Rozhodnutie Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, Sekcie vôd, č. 4928/2016-6.1 zo dňa 24.05.2016, Mapa povodí v správe SVP, š.p. - odštepny závod Bratislava, Znalecký posudok č. 8 znaleckej organizácie ATCL, k.s., Adámiho 8, 841 05 Bratislava, zo dňa 31.10.2016 spolu s prílohami, Faktúra ATCL, k.s. č. 161085 zo dňa 31.10.2016, Objednávka na vypracovanie znaleckého posudku zo dňa 10.05.2016, Rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 10.07.2014, č. k. 14S/1/2013-77, IČS: 2013200003, Rozhodnutie Okresného úradu Trnava, odboru výstavby a bytovej politiky č. OÚ-TT-OVBP2-2014/020945/PaHo, zo dňa 14.11.2014, Rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 24.11.2016, spis. zn. 14S/50/2015, IČS: 2015200195, Rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia Trnava č. 2013/1486/GI zo dňa 18.07.2013, Rozhodnutie Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, Sekcie vôd č. 8608/2013-6.1 zo dňa 16.12.2013, Rozhodnutie Okresného úradu Trnava, odboru starostlivosti o životné prostredie č. OU-TT-OSZP2-2015/000939/GI zo dňa 30.03.2015, Rozhodnutie Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 5697/2015-6.1 zo dňa 04.09.2015, Nesúhlas Obce Nový Život s použitím obecných pozemkov ako prístupovej cesty k MVE Nový Život - Eliášovce č. 145/2015 zo dňa 10.03.2015, List žalobcu č. 1/02/2016 zo dňa 29.02.2016, Odpoveď Slovenského pozemkového fondu č. SPFZ/2017/071502 zo dňa 24.07.2017, Informatívny výpis z LV č. XXX, k.ú. Eliášovce, Úplné znenie zakladacej listiny žalovaného zo dňa 11.09.2015, Informatívny výpis z LV č. XXX, k.ú. Eliášovce, Informatívny výpis žalovaného zo štatistického registra organizácii, Odvolanie žalovaného č. 5327/2012 zo dňa 23.05.2012, Žiadosť žalobcu o uzatvorenie dodatku k Zmluve o uzatvorení budúcej nájomnej zmluvy (690/2009-Z) zo dňa 12.11.2012, Vyjadrenie Obce Nový Život č. OcUNŽ-449/2017 zo dňa 14.11.2017, Vyjadrenie Obce Jelka č. OcÚJE-ES/1108/2017 zo dňa 15.11.2017, Vysvetlenie znaleckej organizácie ATCL, k.s. zo dňa 22.12.2017, Žiadosť žalobcu o povolenie na

zriadenie vodnej stavby: Malá vodná elektráreň Nový Život - Eliášovce, zo dňa 26.03.2013, Rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia Trnava pod č. 2013/1486/GI zo dňa 03.05.2013, Prehľad pozemkov dotknutých stavbou podľa listu žalobcu zo dňa 29.02.2016, Informatívne výpisy z LV č. XXX k.ú. Jelka, LV č. XXX, k.ú. Eliášovce, LV č. 1198 k. ú. Eliášovce, LV č. XXX k. ú. Eliášovce, LV č. XXX k. ú. Eliášovce, LV č. XXX k. ú. Jelka, Informatívne výpisy z katastra nehnuteľností k pozemkom parc. XXX v k. ú. Eliášovce, parc. CKN č. 2942 v k. ú. Jelka, parc. CKN č. 2937/1 v k. ú. Jelka a k parc. CKN č. XXXv k.ú. Jelka, Spis k správne konaniu na Okresnom úrade Trnava, odbore starostlivosti o životné prostredie, vedený pod č. OU-TT-OSZP2-2015/035686 a OU-TT-OSZP2-2016/002473 vo veci nového konania vo veci vydania povolenia na uskutočnenie vodnej stavby „Malá vodná elektráreň Nový Život - Eliášovce“, Odborné vyjadrenie č. 16/2018 znaleckej organizácie Expert Group, k.s. zo dňa 30.04.2018 spolu s prílohami, Vyjadrenie znaleckej organizácie ATCL, k.s. zo dňa 08.06.2018, Odborné vyjadrenie znaleckej organizácie Expert Group, k.s. zo dňa 25.09.2018, Vyjadrenie znaleckej organizácie ATCL, k.s. doložené krátkou cestou na pojednávaní dňa 09.10.2018.

3. Súd nevykonal dokazovanie navrhnuté žalovaným výsluchom svedka XXXXXXXXXXXXX, vykonaním nového znaleckého dokazovania ohľadne výšky škody, pripojením kompletného správneho spisu vo veci územného konania pre stavbu MVE Eliášovce a pripojením kompletného správneho spisu vo veci vodoprávneho konania o vydanie povolenia pre stavbu MVE Eliášovce, z dôvodu jeho nadbytočnosti, neúčelnosti a nehospodárnosti, nakoľko pre zistenie skutkového stavu veci a jeho posúdenie ohľadne rozhodujúcich otázok považoval za dostačujúce vykonané dokazovanie.

4. Súd mal v konaní po oboznámení sa s obsahom listinných dokladov a na základe zhodných tvrdení strán za nesporné a preukázané, že:

4.1. Dňa 22.12.2009 uzavrel žalobca ako budúci nájomca so žalovaným ako budúcim prenajímateľom Zmluvu o uzatvorení budúcej nájomnej zmluvy č. 690/2009-Z, ktorou sa zmluvné strany dohodli, že uzatvoria nájomnú zmluvu v dohodnutom znení a to na základe geodetického zamerania budúcej stavby „Malá vodná elektráreň - Blahová“ po predložení právoplatného územného rozhodnutia na umiestnenie MVE - Blahová najneskôr do 31.12.2012. Podľa bodu 1.1 zmluvy sa predmetom nájmu rozumeli pozemky potrebné pre realizáciu výstavby MVE pod vodným tokom Malý Dunaj v katastrálnom území Blahová. Podľa bodu 1.3 zmluvy stavbou sa na účely zmluvy rozumela stavba „Malá vodná elektráreň - Blahová“ na vodnom toku Malý Dunaj v rkm 69,000. Podľa bodu 8.8 zmluvy sa prenajímateľ zaviazal prenechať do užívania nájomcovi v danej lokalite pozemky pod vodným tokom Malý Dunaj v rkm 69,000 ktoré má vo svojej správe, a ktoré nájomca bude užívať v súvislosti s výstavbou a prevádzkovaním stavby MVE - Blahová. Podľa bodu 11.4 zmluvu o budúcej nájomnej zmluvy je možné meniť a dopĺňať výlučne písomnými dodatkami. Dňa 20.12.2010 vydal žalovaný stanovisko č. 10433/2010 k zmene pridelených riečnych profilov na výstavbu MVE Eliášovce v rkm 23,566 a MVE Janíky v rkm 48,125, ktorým odsúhlasil zmenu riečného profilu tak, že namiesto MVE Blahová v rkm 67,450 bola pridelená nová poloha pre MVE Eliášovce, ktorá spočívala v posunutí profilu približne do rkm 67,820 na Malom Dunaji. Listami zo dňa 27.04.2012 a 08.08.2012 požiadal žalobca žalovaného o uzatvorenie dodatku k Zmluve o uzavretí budúcej nájomnej zmluvy č. 690/2009-Z z dôvodu zmeny staničenia pridelených riečnych profilov z pôvodnej polohy MVE Blahová v rkm 67,450 na novú polohu MVE Eliášovce v rkm 67,820. Ďalším listom zo dňa 12.11.2012 žalobca

požiadal žalovaného o uzavretie dodatku k Zmluve o uzatvorení budúcej nájomnej zmluvy č. 690/2009-Z zo dňa 22.12.2009, ktorým sa mala predĺžiť lehota na predloženie právoplatného rozhodnutia o umiestnení stavby MVE - Eliášovce z pôvodne dohodnutého termínu

31.12.2012 na termín 30.12.2017. Zároveň listom zo dňa 12.11.2012, doručeným žalovanému dňa 20.11.2012, požiadal žalobca žalovaného o uzatvorenie nájomnej zmluvy podľa Zmluvy o uzatvorení budúcej nájomnej zmluvy č. 690/2009-Z zo dňa 22.12.2009. Prílohou tejto žiadosti žalobcu bolo rozhodnutie Krajského stavebného úradu Trnava č. KSÚ-OSP- 2012/00736/Ho zo dňa 18.10.2012, ktorým bolo zmenené prvostupňové rozhodnutie Obce Nový Život o umiestnení stavby „Malá vodná elektrárň Nový Život - Eliášovce“ zo dňa

18.04.2012 pod č. N 2010/381-006. Napokon listom zo dňa 08.03.2016 žalobca opätovne vyzval žalovaného na uzavretie nájomnej zmluvy v zmysle ustanovení Zmluvy o uzatvorení budúcej nájomnej zmluvy č. 690/2009-Z zo dňa 22.12.2009. Na žiadnu z týchto žiadostí žalovaný nereagoval.

3.1. Dňa 18.04.2012 vydala Obec Nový Život pod č. N 2010/381-006 rozhodnutie o umiestnení stavby „Malá vodná elektrárň Nový Život - Eliášovce“ v katastrálnom území Eliášovce na pozemkoch parc. č. XXXXXXXXXXXX v registri E a v katastrálnom území Jelka na pozemku parc. č. XXX v registri E. Predmetné rozhodnutie bolo na základe odvolaní štyroch účastníkov konania, medzi ktorými bol aj žalovaný, zmenené rozhodnutím Krajského stavebného úradu v Trnave zo dňa 18.10.2012 č. KSÚ-OSP-2012/00736/Ho tak, že v celom texte výroku napadnutého rozhodnutia zmenil pôvodný údaj o výške hornej prevádzkovej hladiny z hodnoty 118,50 m n.m. Bpv. na novú zníženú hodnotu 117,50 m n.m. Bpv., súčasne zmenil údaj o hydrostatickom vzduť od zníženej prevádzkovej hladiny 117,50 m n.m. Bpv a zároveň do výroku napadnutého rozhodnutia doplnil do Stanoviska krajského pamiatkového úradu Trnava k dvom pôvodným podmienkam tri nové podmienky, ktoré majú vzťah k národnej kultúrnej pamiatke Vodný mlyn v Jelke. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.11.2012.

3.2. Dňa 10.07.2014 Krajský súd v Trnave na základe žaloby Poľovníckeho združenia Fehérág, Nový Život, zo dňa 02.01.2013, rozsudkom pod č. k. 14S/1/2013-77, zrušil druhostupňové rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Trnave č. KSÚ-OSP- 2012/00736/Ho o umiestnení stavby MVE - Eliášovce zo dňa 18.10.2012 a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Z obsahu rozsudku vyplýva, že Krajský súd v Trnave vytkol správne orgánu o.i., že sa riadnym spôsobom nezaoberal námietkami žalobcu Poľovníckeho združenia Fehérág Nový Život; nezdôvodnil svoj postup v súvislosti s aplikáciou §36 ods. 2 Stavebného zákona, a to najmä za stavu, že pre územie obce Jelka nie je spracovaná územnoplánovacia dokumentácia a neprihliadal na uznesenie obecného zastupiteľstva obce Jelka č. 18a/2011/OZ -4 zo dňa 28.6.2011, ktorým obec Jelka vyjadrila nesúhlas s výstavbou malej vodnej elektrárne. Krajský súd ďalej uviedol, že sa správny orgán taktiež nezaoberal riadnym spôsobom s námietkami žalobcu pokiaľ ide o posudzovanie vplyvu predmetnej stavby na životné prostredie a v tomto smere nevyhodnotil vyjadrenia príslušných orgánov a inštitúcií ako nevyhnutný podklad pre rozhodnutie. Správny orgán pochybil aj v tom, že nevydal formálne rozhodnutie vo veci účasti žalobcu Poľovníckeho združenia Fehérág Nový Život v konaní, keďže takéto právo mu v danom prípade prislúcha.

3.3. Po vrátení veci druhostupňovému správne orgánu na ďalšie konanie vydal dňa 14.11.2014 Okresný úrad Trnava, odbor výstavby a bytovej politiky rozhodnutie č. OÚ- TT-OVBP2-2014/020945/PaHo, ktorým zmenil prvostupňové rozhodnutie Obce Nový Život o umiestnení stavby „Malá vodná elektrárň Nový Život - Eliášovce“ zo dňa 18.04.2012 pod č. N 2010/381-006 tak, že v celom texte napadnutého rozhodnutia mení pôvodný údaj o

hornej prevádzkovej hladine z 118,50 m n.m. Bpv na novú zníženú hodnotu 117,50 m n.m. Bpv., mení údaj o hydrostatickom vzduť, do výroku napadnutého rozhodnutia dopĺňa tri nové podmienky zo stanoviska Krajského pamiatkového úradu Trnava č. TT-12/946- 20/5956/HOR zo dňa 08.10.2012 vo vzťahu k národnej kultúrnej pamiatke Vodný mlyn v Jelke a dopĺňa ďalšie podmienky na základe stanoviska Krajského pozemkového úradu Trnava č. TT-13/368-4/1845/HOR zo dňa 26.03.2013.

3.4. Dňa 24.11.2016 Krajský súd v Trnave na základe žaloby Poľovníckeho združenia Fehérág, Nový Život, zo dňa 30.01.2015, rozsudkom pod sp. zn. 14S/50/2015, zrušil napadnuté rozhodnutie Okresného úradu Trnava, Odboru výstavby a bytovej politiky z 14.11.2014, č. k. OÚ-TT-OVBP2-2014/020945/PaHo a zároveň aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Obce Nový Život č. N 2010/381-006 zo dňa 18.04.2012 o umiestnení MVE Eliášovce a vrátil vec prvostupňovému správnenému orgánu na ďalšie konanie. Z obsahu rozsudku vyplýva, že Krajský súd v Trnave vytkol druhostupňovému správnenému orgánu množstvo procesných pochybení a zároveň konštatoval, že vadami trpí i rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu. Súd v rozsudku konštatoval, že nemožno považovať výrok druhostupňového rozhodnutia za jasný, určitý a zrozumiteľný, pretože podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku musí odvolací orgán vo výroku svojho rozhodnutia vysloviť záver, či sa prvostupňové správne rozhodnutie potvrdzuje, či sa mení alebo či sa zrušuje. Druhostupňový ani prvostupňový orgán sa riadnym spôsobom nevysporiadali s jednotlivými námietkami Poľovníckeho združenia Fehérág Nový Život, a neposúdili predmetný návrh z hľadiska starostlivosti o životné prostredie s poukazom na ust. § 37 ods. 2 Stavebného zákona. Je preto podľa súdu nevyhnutné, aby si správny orgán zabezpečil ako podklad pre rozhodnutie záverečné stanovisko EIA z hľadiska posúdenia vplyvov stavby na životné prostredie a následne posúdil jeho zákonnosť, čo v predmetnej veci nebolo zrealizované. Druhostupňový správny orgán sa v napadnutom rozhodnutí dostatočným spôsobom nezaoberal námietkami Poľovníckeho združenia Fehérág, Nový Život najmä v súvislosti s tým, či predmetnou stavbou môžu byť dotknuté záujmy ochrany prírody a krajiny. Druhostupňový správny orgán sa riadnym spôsobom nezaoberal ani námietkami Poľovníckeho združenia Fehérág Nový Život v súvislosti s aplikáciou ust. § 36 ods. 2 Stavebného zákona, a to najmä za stavu, že pre územie obce Jelka nie je spracovaná územnoplánovacia dokumentácia a nevyhodnotil dve rozdielne uznesenia Obecného zastupiteľstva Jelka v predmetnej veci. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 13.01.2017.

3.1. Dňa 28.03.2013 žalobca podal na Krajský úrad životného prostredia v Trnave žiadosť o povolenie na zriadenie vodnej stavby Malá vodná elektrárň Nový Život - Eliášovce. V žiadosti uviedol ako predpokladaný termín začatia a ukončenia stavby roky 2013-2015. Dňa 03.05.2013 Obvodný úrad životného prostredia Trnava vydal rozhodnutie č. 2013/1486/GI, ktorým prerušil vodoprávne konanie vo veci žiadosti žalobcu o vydanie povolenia na uskutočnenie vodnej stavby a vyzval žalobcu na predloženie chýbajúcich podkladov v lehote 60 dní, inak vodoprávne konanie podľa § 73 ods. 13 vodného zákona zastaví. Dňa 18.07.2013 Obvodný úrad životného prostredia Trnava vydal rozhodnutie č. 2013/1486/GI, ktorým vydal žalobcovi povolenie na vodnú stavbu Malá vodná elektrárň Nový Život - Eliášovce na toku Malý Dunaj v profile existujúceho stupňa v r. km 67,820. Voči rozhodnutiu podalo odvolanie 34 odvolateľov. Dňa 16.12.2013 vydalo Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, Sekcia vôd, ako druhostupňový správny orgán rozhodnutie č. 8608/2013-6.1, ktorým napadnuté rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia Trnava č. 2013/1486/GI zo dňa 18.07.2013 zrušilo a vrátilo prvostupňovému správnenému orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie. Druhostupňový správny orgán

konštatoval, že prvostupňový orgán pochybil, keď pokračoval v konaní pred doložením všetkých potrebných dokladov uvedených v rozhodnutí č. 2013/1486/GI zo dňa 03.05.2013. Po vrátení veci prvostupňovému správneému orgánu na nové konanie dňa 30.03.2015 Okresný úrad Trnava, odbor starostlivosti o životné prostredie rozhodnutím č. OU-TT-OSZP2-2015/000939/GI vydal žalobcovi ako stavebníkovi povolenie na vodnú stavbu „Malá vodná elektrárň (MVE) Nový Život - Eliášovce“ na toku Malý Dunaj v profile existujúceho stupňa v rkm 67,820. Voči rozhodnutiu podalo odvolanie 12 odvolateľov. Dňa 04.09.2015 vydalo Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, Sekcia vôd, ako druhostupňový správny orgán rozhodnutie č. 5697/2015-6.1, ktorým napadnuté rozhodnutie Okresného úradu Trnava, odboru starostlivosti o životné prostredie č. OU-TT-OSZP2-2015/000939/GI zrušilo a vec vrátilo prvostupňovému správneému orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie. V rozhodnutí druhostupňový správny orgán prvostupňovému orgánu vytkol množstvo pochybení, jednak v podobe nedostatkov dokumentácie doloženej v stavebnom konaní a jednak v postupe prvostupňového orgánu a zároveň uložil prvostupňovému správneému orgánu pokyny, ako má v novom konaní postupovať, na čo sa má zamerať a aké podklady je potrebné zo strany žalobcu doplniť.

3.2. Po vrátení veci prvostupňovému správneému orgánu na nové konanie, vydal dňa 14.12.2015 Okresný úrad Trnava, Odbor starostlivosti o životné prostredie rozhodnutie č. OU-TT-OSZP2-2015/035686/GI, ktorým s poukazom na právny názor vyslovený v odôvodnení rozhodnutia Ministerstva životného prostredia SR č. 5697/2015-6.1 zo dňa 04.09.2015, prerušil vodoprávne konanie a vyzval žalobcu do termínu 30.04.2016 na doplnenie podania o nasledovné podklady: 1. Jednoznačne uviesť všetky parcelné čísla, druh pozemku, na ktorých má byť vodná stavba so všetkými stavebnými objektmi povolená, 2. Preukázať k všetkým pozemkom vlastnícke alebo iné právo podľa § 139 ods. 1 stavebného zákona, ktoré oprávňuje stavebníka zriadiť na nich stavbu, 3. Doložiť odborný posudok možných negatívnych vplyvov zvýšenej hladiny podzemnej vody a vplyv na pozemky, 4. Predložiť Zmluvu o nájme pozemkov so správcom vodného toku SVP, š.p., 5. Zdokladovať vlastníctvo pozemkov, do ktorých budú zasahovať brehové úpravy, 6. Doložiť projektovú dokumentáciu brehových úprav s konkrétnym technickým riešením, 7. Preukázať vplyv vzdutej hladiny na okolité pozemky a súlad s rozhodnutím o umiestnení stavby, 8. Stanovisko vlastníka stavby Vodný mlyn v Jelke k projektu pre stavebné povolenie - podmienka Pamiatkového úradu Trnava v rozhodnutí o umiestnení stavby, 9. Prepracovanú projektovú dokumentáciu k zmene trasy prístupovej komunikácie, 10. Územné rozhodnutie na objekt SO306 Vyvedenie výkonu a objekt SO405 Prístupová komunikácia, aby zodpovedali právu stavebníka ich zriadiť, 11. Záväzné stanovisko podľa §140b stavebného zákona, ktorým sa overuje dodržanie podmienok určených v rozhodnutí o umiestnení stavby, 12. Preukázať doloženie dokladov, ktoré sa vyžadujú k stavebnému konaniu a ktoré vyplývajú z odborných, resp. záväzných stanovísk dotknutých orgánov. Zároveň upozornil žalobcu, že ak v stanovenej lehote podanie nedoplní, s súlade s § 73 ods. 13 vodného zákona konanie zastaví.

3. Ohľadne skutkového stavu boli v konaní medzi stranami sporné podstatné skutkové okolnosti tvrdené žalobcom, že žalobca listom zo dňa 29.02.2016 pod č. 1/02/2016 doložil do vodoprávneho konania všetky ostatné dokumenty požadované v rozhodnutí Okresného úradu Trnava, Odboru starostlivosti o životné prostredie č. OU-TT-OSZP2-2015/035686/GI zo dňa 14.12.2015, okrem riadnej nájomnej zmluvy so žalovaným a zároveň, že riadna nájomná zmluva so žalovaným bola posledným dokladom potrebným pre vydanie stavebného povolenia k stavbe MVE Eliášovce. Žalovaný tieto tvrdenia žalobcu poprel,

pričom namietal nesprávnosť záverov uvedených v liste Okresného úradu Trnava, Odbor starostlivosti o životné prostredie, č. OU-TT-OSZP2-2016/002473/GI zo dňa 07.03.2016, v rozhodnutí Okresného úradu Trnava, Odbor starostlivosti o životné prostredie, č. OU-TT-OSZP2-2016/002473/GI zo dňa 18.03.2016, ako aj v rozhodnutí Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, Sekcia vôd, č. 4928/2016-6.1 zo dňa 24.05.2016, na ktoré sa pri svojej argumentácii o sporných okolnostiach odvolával žalobca. Žalovaný predložil súdu ako dôkaz opaku list Obce Jelka č. OcÚJE-ES/1108/2017 zo dňa 15.11.2017, list Obce Nový Život č. OcUNŽ-449/2017 zo dňa 14.11.2017, list Slovenského pozemkového fondu č. SPFZ/2017/071502 zo dňa 24.07.2017, informatívne výpisy z LV č. XXx k.ú. Eliášovce, LV č. XXX k.ú. Jelka, LV č. XXX k.ú. Eliášovce, LV č. XXX k.ú. Eliášovce, LV č. 661 k.ú. Eliášovce, LV č. XXX k.ú. Eliášovce, LV č. XXX k.ú. Jelka, informatívne výpisy z katastra nehnuteľností k pozemkom parc. CKN č. XXX v k.ú. Eliášovce, parc. CKN č. XXX v k.ú. Jelka, parc. CKN č. XXX v k.ú. Jelka a k parc. CKN č. XXX v k.ú. Jelka a záverečnú časť správneho spisu k vodoprávnemu konaniu vedenému na Okresnom úrade Trnava, odbore starostlivosti o životné prostredie, pod č. OU-TT-OSZP2-2015/035686 a č. OU-TT-OSZP2-2016/002473. Žalobca v priebehu konania namietal vykonanie týchto dôkazov a žiadal aby súd na ne neprihliadol.

3.1. Podľa čl. 15 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon. Žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu.

Podľa § 187 ods. 1 Civilného sporového poriadku za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov.

Podľa § 191 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 193 Civilného sporového poriadku súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

Podľa § 194 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku otázku, o ktorej má právomoc rozhodovať iný orgán verejnej moci ako orgán podľa § 193, môže súd posúdiť sám, nemôže však o nej rozhodnúť. Ak bolo o otázke podľa odseku 1 rozhodnuté, súd na také rozhodnutie prihliadne a vysporiada sa s ním v odôvodnení rozhodnutia.

Podľa § 205 Civilného sporového poriadku listiny vydané orgánmi verejnej moci v medziach ich právomoci, ako aj listiny, ktoré sú osobitným predpisom vyhlásené za verejné, potvrdzujú pravdivosť toho, čo sa v nich osvedčuje alebo potvrdzuje, ak nie je dokázaný opak.

3.2. Súd s poukazom na vyššie citované ustanovenia Civilného sporového poriadku námietky žalobcu proti vykonaniu dôkazov predložených zo strany žalovaného vyhodnotil ako nedôvodné. V tejto súvislosti súd uvádza, že rozhodnutie Okresného úradu Trnava, Odbor starostlivosti o životné prostredie, č. OU-TT-OSZP2-2016/002473/GI zo dňa 18.03.2016 a

rozhodnutie Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, Sekcia vôd, č. 4928/2016-6.1 zo dňa 24.05.2016 nepochybne nie sú rozhodnutiami, ktorými by bol súd podľa § 193 Civilného sporového poriadku v predmetnom konaní viazaný. Súd je povinný na tieto rozhodnutia v súlade s § 194 ods. 2 Civilného sporového poriadku len prihliadnuť a vysporiadať sa s nimi v odôvodnení rozhodnutia, avšak nie sú pre súd záväzné, preto si súd môže vyhodnotiť skutočnosti v nich uvedené aj inak. Zároveň pri verejných listinách platí podľa § 205 Civilného sporového poriadku vyvrátiteľná domnienka pravdivosti ich obsahu, pokiaľ v konaní nie je dokázaný opak. Súd preto dospel k záveru, že žalovaný ako strana sporu je oprávnený v konaní spochybniť pravdivosť týchto listín popretím ich obsahu a predložením dôkazu o svojom tvrdení. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd vyhodnotil predložené dôkazy jednotlivo ako i vo vzájomnej súvislosti a pri zachovaní zásady voľného hodnotenia dôkazov nasledovne:

3.3. Z obsahu listu žalobcu č. 1/02/2016 zo dňa 29.02.2016, doručeného Okresnému úradu Trnava dňa 24.02.2016, mal súd za preukázané, že žalobca ním nedoložil do vodoprávneho konania žiaden z písomných podkladov požadovaných v rozhodnutí Okresného úradu Trnava, Odboru starostlivosti o životné prostredie č. OU-TT-OSZP2-2015/035686/G1 zo dňa 14.12.2015. Žalobca síce v liste uvádza, že zasiela požadované doklady, avšak prílohou listu žalobcu bolo len písomné vyjadrenie žalobcu k jednotlivým bodom 1. až 12. výzvy správneho orgánu. Iné listinné doklady žalobcu k listu nepriložil.

3.4. Z obsahu listu Okresného úradu Trnava, Odbor starostlivosti o životné prostredie č. OU-TT-OSZP2-2016/002473/G1 zo dňa 07.03.2016 vyplýva, že správny orgán vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní predložil riadnu nájomnú zmluvu o nájme pozemkov uzavretú so žalovaným, prípadne predložil listinný dodatok potvrdzujúci vlastníctvo k predmetným pozemkom. Správny orgán uviedol, že vyžiadany doklad je posledným z rady listín, ktorými žalobca zavŕši preukázanie podmienok pre vydanie povolenia na uskutočnenie vodnej stavby. Zároveň upozornil žalobcu, že ak v stanovenej lehote podanie nedoplní, s súlade s § 73 ods. 13 vodného zákona konanie zastaví.

3.5. Z obsahu rozhodnutia Okresného úradu Trnava, Odbor starostlivosti o životné prostredie č. OU-TT-OSZP2-2016/002473/G1 zo dňa 18.03.2016 vyplýva, že správny orgán podľa § 73 ods. 13 vodného zákona a § 30 ods. 1 písm. j.) správneho poriadku zastavil konanie vo veci vydania povolenia na uskutočnenie vodnej stavby „Malá vodná elektráreň Nový Život - Eliášovce“. V odôvodnení uviedol, že žalobca dňa 24.02.2016 doplnil podanie o podklady požadované v jeho rozhodnutí č. OU-TT-OSZP2-2015/035686/G1 zo dňa 14.12.2015, okrem bodu 4., t.j. predložiť Zmluvu o nájme pozemkov so žalovaným. Ako dôvod zastavenia konania správny orgán uviedol, že žalobca do stanoveného termínu nedoplnil podanie o požadovaný dokument, a to Zmluvu o nájme nehnuteľností so žalovaným.

3.6. Z obsahu rozhodnutia Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, Sekcia vôd, č. 4928/2016-6.1 zo dňa 24.05.2016 vyplýva, že odvolací orgán napadnuté rozhodnutie Okresného úradu Trnava, Odboru starostlivosti o životné prostredie č. OU-TT-OSZP2-2016/002473/G1 zo dňa 18.03.2016 potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol. Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia vyplýva, že odvolací orgán mal za preukázané, že žalobca doložil chýbajúce doklady dňa 24.02.2016, okrem vzťahu k pozemkom potrebným pre realizáciu stavby MVE na vodnom toku Malý Dunaj. Odvolací orgán uviedol, že doložená bola len Zmluva o uzatvorení budúcej nájomnej zmluvy, ktorá nie je dokladom preukazujúcim právo k pozemku, oprávňujúce žalobcu zriadiť na ňom predmetnú stavbu v zmysle § 58 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 1 stavebného zákona. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.05.2016.

3.7. Z obsahu listu žalobcu č. 1/02/2016 zo dňa 29.02.2016 ako aj z informatívnych výpisov z LV č. 1443, k.ú. Eliášovce, LV č. XXX, k.ú. Jelka, LV č. XXX k.ú. Eliášovce, LV č. 1198 k. ú. Eliášovce, LV č. XX. ú. Eliášovce, LV č. XXX k. ú. Eliášovce, LV č. XXX k. ú. Jelka, a informatívnych výpisov z katastra nehnuteľností k pozemkom parc. CKN č. XXX v k. ú. Eliášovce, parc. CKN č. XXX v k. ú. Jelka, parc. CKN č. XXX v k. ú. Jelka a k parc. CKN č. XXX v k.ú. Jelka, mal súd za preukázané, že žalobca medzi pozemkami dotknutými stavbou, pozemkami dotknutými brehovými úpravami a pozemkami prístupovej komunikácie k stavbe označil aj pozemky vo vlastníctve alebo správe osôb odlišných od osoby žalovaného, konkrétne išlo o pozemky vo vlastníctve Obce Jelka, Obce Nový Život, ako aj vo vlastníctve Slovenskej republiky, v správe Slovenského pozemkového fondu.

3.8. Z obsahu listu č. OcÚJE-ES/1108/2017 Obce Jelka zo dňa 15.11.2017, listu č. OcUNŽ-449/2017 Obce Nový Život zo dňa 14.11.2017 a listu č. SPFZ/2017/071502 Slovenského pozemkového fondu zo dňa 24.07.2017 mal súd za preukázané, že tieto subjekty nemali so žalobcom k označeným pozemkom vo svojej správe alebo vo svojom vlastníctve v rozhodnom čase uzavreté žiadne právne vzťahy, ktoré by oprávňovali žalobcu na dotknutých pozemkoch zriadiť požadovanú stavbu, vrátane prístupovej komunikácie a brehových úprav.

3.9. Z obsahu správneho spisu k vodoprávnemu konaniu vedenému na Okresnom úrade Trnava, odbore starostlivosti o životné prostredie, pod č. OU-TT-OSZP2-2015/035686 a č. OU-TT-OSZP2-2016/002473, ktorý obsahuje písomnosti od 14.12.2015 do 07.06.2016, mal súd za preukázané, že žalobca do vodoprávného konania s výnimkou záväzného stanoviska podľa § 140b Stavebného zákona vydaného Okresným úradom Trnava, odborom výstavby a bytovej politiky zo dňa 25.02.2016 pod č. OU-TT-OVBP2 - 2016/010200/PaHo nedoložil žiaden z písomných podkladov, o ktoré ho žiadal Okresný úrad Trnava, Odbor starostlivosti o životné prostredie, v rozhodnutí č. OU-TT-OSZP2-2015/035686/GI zo dňa 14.12.2015.

3.10. Súd pri vyhodnocovaní vyššie uvedených dôkazov prihliadol aj na vyjadrenie žalovaného v 2. rade zo dňa 21.08.2017 k žalobe, v ktorom žalovaný v 2. rade výslovne odmietol ako nepravdivé tvrdenie žalobcu obsiahnuté v žalobe, že žalobca doložil v rámci stavebného konania všetky požadované doklady okrem riadnej nájomnej zmluvy na pozemky so žalovaným. Zároveň žalovaný v 2. rade v predmetnom vyjadrení uviedol, že z obsahu administratívneho spisu k stavebnému konaniu vo veci povolenia stavby MVE Eliášovce je podľa neho nepochybné, že žalobca neodstránil v stavebnom konaní viaceré nedostatky vytýkané v rozhodnutí žalovaného v 2. rade zo dňa 4.9.2015 č. 5697/2015-6.1 a ani nedoložil do stavebného konania viaceré podklady požadované v rozhodnutí Okresného úradu Trnava zo dňa 14.12.2015 pod č. OU-TT-OSZP2-2015/035686/GI. Podľa žalovaného v 2. rade tak objektívne existovali viaceré zákonné dôvody pre zastavenie stavebného konania vo veci povolenia stavby MVE Eliášovce. Súd dodáva, že žalobca sa k týmto tvrdeniam žalovaného v 2. rade v priebehu súdneho konania nevyjadril a ani ich inak nepoprel.

3.11. Po vyhodnotení uvedených dôkazov dospel súd k záveru, že žalobca listom č. 1/02/2016 zo dňa 29.02.2016 nesplnil požiadavky z rozhodnutia Okresného úradu Trnava, Odboru starostlivosti o životné prostredie č. OU-TT-OSZP2-2015/035686/GI zo dňa 14.12.2015, vo viacerých bodoch okrem bodu 4 (nepredloženie nájomnej zmluvy so žalovaným), a to predovšetkým: 2. nepreukázal vlastnícke alebo iné práva podľa § 139 ods. 1 stavebného zákona k všetkým pozemkom dotknutým stavbou a 5. nezdokladoval vlastníctvo pozemkov, do ktorých budú zasahovať brehovú úpravu a vo vzťahu k požiadavke pod bodom 2 k týmto pozemkom nepreukázal vlastnícke ani iné práva. Súd mal zároveň za preukázané, že žalobca nedoložil správnomu orgánu ani ďalšie podklady uvedené v bodoch 3., 6., 7., 8., 9.

a10. predmetného rozhodnutia.

3.1. Súd z uvedených dôvodov považoval skutkové závery obsiahnuté vo výzve Okresného úradu Trnava, Odboru starostlivosti o životné prostredie pod č. OU-TT-OSZP2-2016/002473/GI zo dňa 07.03.2016, rozhodnutí Okresného úradu Trnava, Odboru starostlivosti o životné prostredie pod č. OU-TT-OSZP2-2016/002473/GI zo dňa 18.03.2016 a v rozhodnutí Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, Sekcie vôd, č. 4928/2016-6.1. zo dňa 24.05.2016, tj. že žalobca listom zo dňa 29.02.2016 pod č. 1/02/2016, doručenom dňa 24.02.2016, doložil do vodoprávneho konania všetky ostatné dokumenty požadované v rozhodnutí Okresného úradu Trnava, Odboru starostlivosti o životné prostredie č. OU-TT-OSZP2-2015/035686/GI zo dňa 14.12.2015, potrebné pre vydanie stavebného povolenia k stavbe MVE Eliášovce, okrem riadnej nájomnej zmluvy so žalovaným, a že nájomná zmluva so žalovaným bola posledným dokladom ktorým žalobca završí preukázanie podmienok pre vydanie povolenia na uskutočnenie predmetnej stavby, za nesprávne, nakoľko v konaní bol preukázaný opak.

4. Súd ohľadne zisteného skutkového stavu dodáva, že v konaní nebolo medzi stranami sporné, že medzi žalobcom a žalovaným nedošlo k uzavretiu dodatku k Zmluve o uzavretí budúcej nájomnej zmluvy č. 690/2009-Z, k uzavretiu riadnej nájomnej zmluvy v zmysle ustanovení Zmluvy o uzavretí budúcej nájomnej zmluvy č. 690/2009-Z a ani inej nájomnej zmluvy k pozemkom v správe žalovaného, dotknutých plánovanou stavbou MVE Eliášovce. V konaní zároveň nebol sporný priebeh ani výsledky správneho konania vo veci umiestnenia stavby MVE Eliášovce a ani súvisiacich súdnych konaní, vedených na Krajskom súde v Trnave o otázke zákonnosti jednotlivých územných rozhodnutí. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca nikdy nedisponoval právoplatným stavebným povolením ani kolaudačným rozhodnutím k stavbe MVE Eliášovce. Súd ďalej ako nesporné zistil, že žalobca stavbu MVE Eliášovce nerealizoval, jej výstavbu neuskutočnil a ani ju neuviedol do prevádzky.

5. Na zistený skutkový stav súd aplikoval najmä tieto ustanovenia právnych predpisov:

Podľa § 1 ods. 1 Obchodného zákonníka tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním.

Podľa § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

Podľa § 2 ods. 2 písm. a) Obchodného zákonníka podnikateľom podľa tohto zákona je osoba zapísaná v obchodnom registri.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku podnik je výrobcom tovaru (výrobky, práce a služby), ktorý svoju podnikateľskú činnosť prevádzkuje samostatne na základe hospodárenia na vlastný účet; pritom na seba berie primerané hospodárske riziko.

Podľa § 12 ods. 1 zákona č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku podnik vzniká na základe rozhodnutia zakladateľa dňom zápisu do obchodného registra.

Podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

Podľa § 261 ods. 8 Obchodného zákonníka pri použití tejto časti zákona podľa odsekov 1 a 2 je rozhodujúca povaha účastníkov pri vzniku záväzkového vzťahu.

Podľa § 289 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o uzavretí budúcej zmluvy sa zaväzuje jedna alebo obe zmluvné strany uzavrieť v určenej dobe budúcu zmluvu s predmetom plnenia, ktorý je určený aspoň všeobecným spôsobom.

Podľa § 290 ods. 1 Obchodného zákonníka zaviazaná strana je povinná uzavrieť zmluvu bez zbytočného odkladu po tom, čo ju na to vyzvala oprávnená strana v súlade so zmluvou o uzavretí budúcej zmluvy.

Podľa § 290 ods. 2 Obchodného zákonníka ak zaviazaná strana nesplní záväzok uzavrieť zmluvu podľa odseku 1, môže oprávnená strana požadovať, aby obsah zmluvy určil súd alebo osoba určená v zmluve, alebo môže požadovať náhradu škody spôsobenej jej porušením záväzku uzavrieť zmluvu. Nárok na náhradu škody popri určení obsahu zmluvy môže oprávnená strana požadovať iba v prípade, keď zaviazaná strana neoprávnene odmietla rokovať o uzavretí zmluvy.

Podľa § 373 Obchodného zákonníka kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinností bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť.

Podľa § 377 ods. 1 Obchodného zákonníka strana, ktorá porušuje svoju povinnosť alebo ktorá s prihliadnutím na všetky okolnosti má vedieť, že poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinná oznámiť druhej strane povahu prekážky, ktorá jej bráni alebo bude brániť v plnení povinnosti, a o jej dôsledkoch. Správa sa musí podať bez zbytočného odkladu po tom, čo sa povinná strana o prekážke dozvedela alebo pri náležitej starostlivosti mohla dozvedieť.

Podľa § 377 ods. 2 Obchodného zákonníka ak povinná strana túto povinnosť nesplní alebo oprávnenej strane nie je správa včas doručená, má poškodená strana nárok na náhradu škody, ktorá jej tým vznikla.

Podľa § 378 Obchodného zákonníka škoda sa nahrádza v peniazoch; ak však o to oprávnená strana požiada a ak to je možné a obvyklé, nahrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa § 379 Obchodného zákonníka ak tento zákon neustanovuje inak, nahrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk. Nenahrádza sa škoda, ktorá prevyšuje škodu, ktorú povinná strana v čase vzniku záväzkového vzťahu ako možný dôsledok porušenia svojej povinnosti

predvídala alebo ktorú bolo možné predvídať s prihliadnutím na skutočnosti, ktoré v uvedenom čase povinná strana poznala alebo mala poznať pri obvyklej starostlivosti.

Podľa § 757 Obchodného zákonníka pre zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením povinností ustanovených týmto zákonom platia obdobne ustanovenia § 373 a nasl.

Podľa § 415 Občianskeho zákonníka každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Podľa § 32 ods. 1 písm. a) zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) ak odsek 2 neustanovuje inak, umiestňovať stavby, meniť využitie územia a chrániť dôležité záujmy v území možno len na základe územného rozhodnutia, ktorým je rozhodnutie o umiestnení stavby.

Podľa § 54 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) stavby, ich zmeny a udržiavacie práce na nich sa môžu uskutočňovať iba podľa stavebného povolenia alebo na základe ohlásenia stavebnému úradu.

Podľa § 58 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) stavebník musí preukázať, že je vlastníkom pozemku alebo že má k pozemku iné právo podľa § 139 ods. 1 tohto zákona, ktoré ho oprávňuje zriadiť na ňom požadovanú stavbu. Stavebník významnej investície, diaľnice, rýchlostnej cesty alebo železničnej dráhy preukazuje, že je vlastníkom pozemku alebo že má k pozemku iné právo podľa § 139 ods. 1 pred vydaním stavebného povolenia. To neplatí, ak tieto skutočnosti preukázal v územnom konaní a po právoplatnosti územného rozhodnutia nedošlo k zmene.

Podľa § 76 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) dokončenú stavbu, prípadne jej časť spôsobilú na samostatné užívanie alebo tú časť stavby, na ktorej sa vykonala zmena alebo udržiavacie práce, pokiaľ tieto stavby vyžadovali stavebné povolenie, možno užívať len na základe kolaudačného rozhodnutia.

Podľa § 139 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) pod pojmom „iné práva k pozemkom a stavbám“ použitým v spojení „vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich“ sa podľa povahy prípadu rozumie

- a) užívanie pozemku alebo stavby na základe nájomnej zmluvy, dohody o budúcej kúpnej zmluve alebo dohody o budúcej zmluve o vecnom bremene, z ktorých vyplýva právo uskutočniť stavbu alebo jej zmenu,
- b) právo vyplývajúce z vecného bremena spojeného s pozemkom alebo stavbou,
- c) právo vyplývajúce z iných právnych predpisov,
- d) užívanie pozemku alebo stavby na základe koncesnej zmluvy, z ktorej vyplýva právo uskutočniť stavbu alebo jej zmenu.

Podľa § 29 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) správny orgán konanie preruší, ak sa začalo konanie o predbežnej otázke alebo ak bol účastník konania vyzvaný, aby v určenej lehote odstránil nedostatky podania, alebo ak účastník konania nemá zákonného zástupcu alebo ustanoveného opatrovníka, hoci ho má mať,

alebo ak tak ustanovuje osobitný zákon.

Podľa § 30 ods. 1 písm. d) zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) správny orgán konanie zastaví, ak účastník konania na výzvu správneho orgánu v určenej lehote neodstránil nedostatky svojho podania a bol o možnosti zastavenia konania poučený.

Podľa § 26 ods. 1 zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (vodný zákon) povolenie orgánu štátnej vodnej správy sa vyžaduje na uskutočnenie vodnej stavby, jej zmenu, zmenu v užívaní, zrušenie alebo odstránenie vodnej stavby. Povolenie na vodnú stavbu možno vydať len, ak je vydané povolenie na osobitné užívanie vôd, ak sa podľa tohto zákona vyžaduje, alebo sa povolenie na osobitné užívanie vôd povoľuje najneskôr so stavebným povolením. Na uskutočnenie stavebných úprav na vodnej stavbe postačuje ohlásenie orgánu štátnej vodnej správy. Orgán štátnej vodnej správy môže určiť, že ohlásenú stavebnú úpravu možno uskutočniť len na základe stavebného povolenia. Na konanie vo veci ohlásenia sa vzťahuje osobitný predpis. Na uskutočnenie jednoduchého vodného zariadenia sa nevyžaduje povolenie orgánu štátnej vodnej správy ani ohlásenie orgánu štátnej vodnej správy.

Podľa § 26 ods. 2 zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách v povolení na vodné stavby orgán štátnej vodnej správy určí záväzné podmienky na uskutočnenie stavby a užívanie stavby.

Podľa § 26 ods. 3 zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách pri vodných stavbách má orgán štátnej vodnej správy pôsobnosť stavebného úradu podľa osobitného predpisu s výnimkou pôsobnosti vo veciach územného rozhodovania a vyvlastnenia. Orgán štátnej vodnej správy, ktorý je príslušný na povolenie vodnej stavby, rozhoduje aj o užívaní stavby vydaním kolaudačného rozhodnutia.

Podľa § 26 ods. 4 zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách povolenie orgánu štátnej vodnej správy na uskutočnenie, zmenu alebo odstránenie vodnej stavby je súčasne stavebným povolením a povolenie na jej uvedenie do prevádzky je súčasne kolaudačným rozhodnutím.

Podľa § 52 ods. 1 písm. c) zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách vodnými stavbami sú stavby, ich súčasť alebo ich časti, ktoré umožňujú osobitné užívanie vôd alebo iné nakladanie s vodami. Súčasťou vodnej stavby sa rozumie ďalší objekt, ktorý súvisí s prevádzkovým, výrobným alebo technologickým zariadením pri prevádzke vodnej stavby vrátane obslužných komunikácií a inžinierskych sietí, ktoré slúžia k jej činnosti. Vodnými stavbami sú najmä priehrady, vodné nádrže, rybovody, rybníky, rybochovné zariadenia, hate, hrádze, vodné elektrárne, stavby na využívanie hydroenergetického potenciálu vodného toku a iné stavby potrebné na nakladanie s vodami.

Podľa § 73 ods. 1 zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách na konanie orgánov štátnej vodnej správy (ďalej len „vodoprávne konanie“) podľa tohto zákona a na vydanie súhlasu podľa § 48 ods. 4 písm. t) až v) sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak. Na rozhodovanie týkajúce sa vodných stavieb sa vzťahujú všeobecné predpisy o stavebnom konaní.

Podľa § 73 ods. 2 zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách žiadosť o vydanie rozhodnutia sa musí doložiť prílohami obsahujúcimi údaje a podklady, ktoré vyplývajú z jednotlivých ustanovení tohto zákona a sú potrebné na posúdenie vplyvu žiadaného rozhodnutia na vodné pomery. Ak ide o žiadosť o vydanie povolenia, ktoré je súčasne stavebným povolením, treba pripojiť aj doklady, ktoré sú potrebné k žiadosti o také rozhodnutie podľa stavebného zákona, a údaje o hydrologických veličinách poskytovaných poverenou osobou. Žiadateľ je povinný na vyzvanie orgánu štátnej vodnej správy predložiť ďalšie doklady, prípadne posudky o vplyve žiadaného rozhodnutia na záujmy chránené týmto zákonom a na práva a právom chránené záujmy iných.

Podľa § 73 ods. 13 zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách orgán štátnej vodnej správy zastaví vodoprávne konanie, ak žiadateľ nedoplní žiadosť v určenej lehote alebo ak sa vo vodoprávnom konaní preukáže, že odpadol dôvod konania.

3. Súd základ uplatneného nároku žalobcu na náhradu škody posúdil podľa § 373 a nasl. Obchodného zákonníka v spojení s § 757 Obchodného zákonníka ako obchodnoprávnu zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti zo záväzkového vzťahu resp. povinnosti ustanovenej Obchodným zákonníkom. Súd mal pritom za preukázané, že žalobca aj žalovaný sú podnikateľskými subjektmi v súlade s § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka a súčasne bol medzi nimi tvrdý obchodný záväzkový vzťah, porušením ktorého malo dôjsť k vzniku škody na strane žalobcu.

4. Súdne konanie je ovládané zásadou iura novit curia (práva pozná súd). Strany sporu nie sú povinné uplatnený nárok, ani obranu proti nemu, právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia je vecou súdu. Musia ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. Ak strana uvedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje ním tvrdý nárok alebo obranu proti nemu, ale s týmito skutočnosťami spája nesprávne právne následky, nie je súd viazaný týmto právnym názorom a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdý a súdom zistený skutkový stav dopadajú (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.09.2010, sp. zn. 5 Cdo 196/2009).

5. Súd po vyhodnotení vykonaného dokazovania a po právnom vyhodnotení veci dospel k záveru, že žalobe žalobcu na náhradu škody nie je možné vyhovieť, nakoľko žalobca nepreukázal kumulatívne splnenie zákonom požadovaných podmienok pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa § 373 a nasl. a § 757 Obchodného zákonníka. Podľa citovaných ustanovení Obchodného zákonníka ide o prípad objektívnej zodpovednosti za škodu za súčasného splnenia troch podmienok a to porušenie povinnosti zo záväzkového vzťahu resp. porušenie povinnosti ustanovenej Obchodným zákonníkom, vznik škody a príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody. Existenciu týchto podmienok musí preukázať poškodený, teda žalobca.

6. Prvou podmienkou pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa § 373 a nasl. Obchodného zákonníka je **preukázanie porušenia právnej povinnosti** z obchodného

záväzkového vzťahu vymedzeného v § 261 a § 262 Obchodného zákonníka resp. s poukazom na § 757 Obchodného zákonníka porušenie povinnosti ustanovenej Obchodným zákonníkom. Z hľadiska tohto ustanovenia je pritom nepodstatné, či k porušeniu povinnosti došlo zavinením zodpovednej strany alebo nie, nakoľko sa jedná o zodpovednosť objektívnu, pri ktorej nie je potrebné preukázať zavinenie.

6.1. Žalobca za porušenie povinnosti zo záväzkového vzťahu zo strany žalovaného považoval v prvom rade tú skutočnosť, že žalovaný neuzatvoril so žalobcom riadnu nájomnú zmluvu v znení dohodnutom v Zmluve o uzatvorení budúcej nájomnej zmluvy č. 690/2009Z zo dňa 22.12.2009 napriek tomu, že boli podľa žalobcu splnené všetky podmienky na jej uzatvorenie. Z obsahu Zmluvy o uzatvorení budúcej nájomnej zmluvy č. 690/2009Z zo dňa 22.12.2009 mal súd za preukázané, že podmienkou pre uzatvorenie riadnej nájomnej zmluvy bolo predloženie právoplatného územného rozhodnutia na umiestnenie stavby „Malá vodná elektrárň Blahová“ zo strany žalobcu žalovanému najneskôr do 31.12.2012. Podľa bodu 1.3 tejto zmluvy sa pritom stavbou myslela stavba „Malá vodná elektrárň Blahová“ na vodnom toku Malý Dunaj v rkm 69,000. Zhodným tvrdením sporových strán ako aj z listinného dôkazu - listu žalobcu zo dňa 12.11.2012, ktorým žiadal žalovaného o uzavretie riadnej nájomnej zmluvy, mal súd za preukázané, že žalobca predložil žalovanému v dohodnutej lehote do 31.12.2012 právoplatné rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Trnave č. KSÚ- OSP-2012/00736/Ho zo dňa 18.10.2012. Z obsahu tohto rozhodnutia mal pritom súd za preukázané, že sa jedná o územné rozhodnutie týkajúce sa stavby „Malá vodná elektrárň Nový Život - Eliášovce“ v k.ú. Eliášovce a Jelka v rkm 67,820. Po vyhodnotení týchto dôkazov dospel súd k záveru, že neboli splnené podmienky dohodnuté v Zmluve o uzatvorení budúcej nájomnej zmluvy č. 690/2009Z zo dňa 22.12.2009 pre uzatvorenie riadnej nájomnej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným, nakoľko žalobca v stanovenej lehote nepredložil žalovanému právoplatné územné rozhodnutie špecifikované v predmetnej zmluve. Súd sa plne stotožnil s argumentáciou žalovaného, že žalobcom predložené územné rozhodnutie sa týkalo inej stavby, ktorá bola umiestnená jednak v inom katastrálnom území a zároveň i v inom rkm ako pôvodne dohodnutá stavba. Na uvedenom závere nič podľa súdu nemení ani skutočnosť, že žalovaný svojim stanoviskom č. 10433/2010 zo dňa 20.12.2010 odsúhlasil zmenu prideleného riečneho profilu, nakoľko tento dokument nebol spôsobilý zmeniť podmienky pre uzavretie riadnej nájomnej zmluvy dohodnuté v Zmluve o uzatvorení budúcej nájomnej zmluvy č. 690/2009Z zo dňa 22.12.2009. Tie bolo možné zmeniť v súlade s bodom 11.4 tejto zmluvy len písomným dodatkom k zmluve podpísaným obomi zmluvnými stranami, k čomu však nedošlo. Súd pritom poukazuje na skutočnosť, že sám žalobca si bol vedomý toho, že v prípade MVE Eliášovce išlo už o inú stavbu na iných pozemkoch ako je uvedené v predmetnej zmluve o uzavretí budúcej nájomnej zmluvy a teda že nie sú splnené podmienky pre uzavretie nájomnej zmluvy definované v predmetnej zmluve o budúcej nájomnej zmluve, keďže listami zo dňa 27.04.2012, 08.08.2012 a 12.11.2012 opakovane žiadal žalobcu o uzatvorenie dodatku k tejto zmluve.

6.2. V súvislosti so žiadosťami žalobcu o uzatvorenie dodatku k Zmluve o uzatvorení budúcej nájomnej zmluvy č. 690/2009Z zo dňa 22.12.2009 súd zároveň uvádza, že obsah týchto žiadostí bol neurčitý, pretože žalobca v nich neuviedol, aké konkrétne zmeny v predmetnej zmluve žiada vykonať. Z dikcie ust. § 43 a ods. 1 Občianskeho zákonníka pritom vyplýva, že obsah návrhu na uzavretie zmluvy musí byť dostatočne určitý. Pokiaľ takýto prejav vôle neobsahuje aspoň minimálne náležitosti ustanovené zákonom pre jednotlivý zmluvný typ, nezakladá účinky návrhu na uzavretie zmluvy. To platí rovnako aj pri návrhu na uzatvorenie dodatku k zmluve. Vzhľadom k neurčitosti obsahu týchto žiadostí o uzatvorenie

dotatku k Zmluve o uzatvorení budúcej nájomnej zmluvy č. 690/2009Z zo dňa 22.12.2009 súd nevidí vo vzťahu k neuzatvoreniu dodatku k Zmluve o uzatvorení budúcej nájomnej zmluvy č. 690/2009Z zo dňa 22.12.2009 žiadne porušenie akejkoľvek právnej povinnosti zo strany žalovaného. Súd pritom poukazuje aj na zásadu zmluvnej voľnosti, na ktorej sú založené obchodné záväzkové vzťahy a ktorá sa prejavuje jednak v tom, že fyzické ako i právnické osoby sa môžu rozhodnúť s kým a za akých podmienok zmluvu uzatvoria a taktiež majú slobodu pri určovaní jej obsahu. Uzavretie zmluvy resp. dodatku k zmluve je právom zmluvných strán, nie je však ich povinnosťou, preto si jedna zo zmluvných strán nemôže uzatvorenie zmluvy resp. dodatku k zmluve od druhej strany žiadnym spôsobom jednostranne vynucovať. Uzavretie dodatku k zmluve podobne ako uzatvorenie samotnej zmluvy si vyžaduje súhlasný prejav vôle zmluvných strán. Neprijatie návrhu na uzatvorenie dodatku k zmluve nemožno považovať za porušenie povinnosti, naopak ide o právo na strane žalovaného rozhodnúť sa, či prijme alebo neprijme návrh žalobcu na uzavretie dodatku.

6.3. Súd si všimol aj rozpor v prejavoch vôle žalobcu, keď dvomi samostatnými žiadosťami z toho istého dátumu 12.11.2012 na jednej strane žiadal žalovaného o uzatvorenie dodatku k Zmluve o uzatvorení budúcej nájomnej zmluvy č. 690/2009Z zo dňa 22.12.2009 a na druhej strane ho súčasne žiadal o uzatvorenie riadnej nájomnej zmluvy na základe tejto zmluvy. Opäť ide o neurčité prejavy vôle žalobcu, ktoré si dokonca aj súčasne odporujú. Taktiež z obsahu Zmluvy o uzatvorení budúcej nájomnej zmluvy č. 690/2009Z zo dňa 22.12.2009 mal súd za preukázané, že zábery pozemkov pod vodným tokom pre jednotlivé stavebné objekty mali byť určené na základe projektovej dokumentácie a podkladov z katastra nehnuteľností. Presné výmery prenajímaných pozemkov mali byť v súlade s bodom 9.1. zmluvy určené na základe geometrického plánu vypracovaného na náklady žalobcu a ich rozsah mal byť odsúhlasený žalovaným. Žiadosť žalobcu o uzatvorenie nájomnej zmluvy zo dňa 12.11.2012 preukázateľne tieto skutočnosti neobsahovala. Preto aj túto žiadosť podľa názoru súdu možno považovať za neurčitý právny úkon.

6.4. Ohľadne argumentácie žalobcu, že žalovaný mal porušiť zároveň notifikačnú povinnosť podľa § 377 Obchodného zákonníka, možno rovnako konštatovať, že na základe uvedených skutkových okolností súd nemal za preukázané, že žalovaný konal spôsobom, ktorý by bol v rozpore s právom. Podľa dikcie tohto ustanovenia totiž vzniká notifikačná povinnosť len tej strane záväzkového vzťahu, ktorá porušuje svoju povinnosť alebo ktorá s prihliadnutím na všetky okolnosti má viesť, že poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu. Keďže v tomto prípade k porušeniu žiadnej povinnosti zo záväzkového vzťahu zo strany žalovaného nedošlo, nemohla mu vzniknúť ani notifikačná povinnosť podľa § 377 Obchodného zákonníka a teda logicky túto neexistujúcu povinnosť nemohol ani porušiť.

6.5. Pokiaľ žalobca v priebehu konania argumentoval tým, že neuzatvorením dodatku k Zmluve o uzatvorení budúcej nájomnej zmluvy č. 690/2009Z zo dňa 22.12.2009 v nadväznosti na Stanovisko žalovaného č. 10433/2010 zo dňa 20.12.2010 k zmene pridelených riečnych profilov mal žalovaný spôsobiť nevykonateľnosť Zmluvy o uzatvorení budúcej nájomnej zmluvy č. 690/2009Z zo dňa 22.12.2009 a preto by mal podporne zodpovedať za škodu podľa § 268 Obchodného zákonníka, súd uvádza, že sa s týmto tvrdením žalobcu nestotožňuje. Nemožno právne kvalifikovať uplatnený nárok žalobcu podľa ust. § 268 Obchodného zákonníka, pretože podľa tohto zákonného ustanovenia je jedným z predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenie neplatnosti právneho úkonu. V prejednávacom prípade nebolo zo strany žalobcu preukázané spôsobenie neplatnosti žiadneho právneho úkonu zo strany žalovaného, pričom tvrdenú nevykonateľnosť zmluvy nemožno zamieňať s jej neplatnosťou.

6.6. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody súd konštatuje, že v konaní nebolo preukázané porušenie žiadnej povinnosti zo Zmluvy o uzatvorení budúcej nájomnej zmluvy č. 690/2009Z zo strany žalovaného a ani žiadnej povinnosti vyplývajúcej z Obchodného zákonníka a teda nebol naplnený prvý predpoklad úspešného uplatnenia náhrady škody na súde.

6.7. V súvislosti s argumentáciou žalobcu ohľadne uplatnenia si nároku na náhradu škody v zmysle princípu „culpa in contrahendo“, ktorú žalobca formuloval ako porušenie právnej povinnosti uloženej ust. § 415 Občianskeho zákonníka, súd záverom považuje za potrebné uviesť, že s poukazom na ustálenú judikatúru použitie tohto ustanovenia prichádza do úvahy v prípade, ak neexistuje iná konkrétna právna úprava vzťahujúca sa na konanie, ktorého protiprávnosť sa posudzuje (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25 Cdo 253/2001). Nakoľko súd posúdil uplatnený nárok na náhradu škody podľa ust. § 373 a nasl. Obchodného zákonníka, vyvodzovanie zodpovednosti za škodu podľa § 415 Občianskeho zákonníka v spojitosti s § 420 Občianskeho zákonníka nie je v tomto prípade možné.

7. Druhou podmienkou pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody v konaní je **preukázanie vzniku škody a jej výšky**. Škoda predstavuje ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná peniazmi, ušlý zisk spočíva v tom, že nenastalo zväčšenie majetku poškodeného, ktorý by bolo možné, nebyť škodnej udalosti, dôvodne očakávať s ohľadom na predvídateľný sled vecí.

7.1. Žalobca sa v konaní domáhal náhrady škody spolu vo výške 14.275.278,- EUR v podobe ušlého zisku. Žalobca za svoj ušlý zisk považoval celkový očakávaný a nedosiahnutý zisk po zdanení za obdobie projektovanej životnosti MVE Eliášovce, vyčíslený za obdobie rokov 2014 až 2063. Žalobca sa v konaní nedomáhal náhrady skutočnej škody.

7.2. Ušlý zisk ako druh majetkovej ujmy (škody) spočíva v nedosiahnutí toho, čoho by poškodený pri neexistencii škodnej udalosti za normálnych okolností, pri pravidelnom behu vecí dosiahol (R 55/1971). Ušlý zisk je ujmu spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať. Ušlý zisk sa neprejavuje zmenšením majetku poškodeného (úbytkom aktív, ako je to u skutočnej škody), ale stratou očakávaného prínosu (výnosu). Nestačí pritom iba pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, lebo musí byť naisto postavené, že pri pravidelnom behu vecí (nebyť protiprávneho konania škodcu alebo škodnej udalosti) mohol poškodený dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku konania škodcu (škodnej udalosti) (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 319/2008). Ušlý zisk sa neprejavuje zmenšením majetku poškodeného (úbytkom aktív, ako je to u skutočnej škody), ale stratou očakávaného prínosu (výnosu). Nestačí pritom iba pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, lebo musí byť naisto postavené, že pri pravidelnom behu vecí (nebyť protiprávneho konania škodcu alebo škodnej udalosti) mohol poškodený dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku konania škodcu (škodnej udalosti). Pre výšku ušlého zisku je rozhodujúce, akému prospechu, ku ktorému malo reálne dôjsť, zabránilo konanie škodcu (škodná udalosť), teda konkrétne o aký reálne dosiahnuteľný príjem poškodený prišiel. Z uvedenej charakteristiky pojmu ušlý zisk je zrejmé, že ide o ujmu už nastalú (vzniklú) a nie o ujmu, ktorá by hypoteticky mohla vzniknúť v budúcnosti. Skutočnú škodu ani ušlý zisk preto nemožno priznať do budúcnosti ako ujmu, ktorá ešte len prípadne vznikne. Okrem toho vzhľadom na to, že vznik škody (skutočnej aj ušlého zisku) je jedným zo základných predpokladov zodpovednosti za škodu, je nevyhnutné, aby tento predpoklad bol splnený najneskôr v dobe,

kedy súd o nároku na náhradu škody rozhoduje (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 M Cdo 23/2008).

7.3. Žalobca mal v konaní dôkazné bremeno na preukázanie dôvodnosti nároku na náhradu ním uplatnenej škody a jej výšky, čo znamená, že pre úspech v konaní na náhradu škody bol povinný preukázať, že ním uplatnená škoda mu vznikla v dôsledku ním vytýkaného porušenia právnej povinnosti na strane žalovaného. Žalobca však podľa názoru súdu dôkazné bremeno neunesol, keď v konaní nepreukázal, že na jeho strane došlo k vzniku škody v podobe ušlého zisku. Argumentácia žalobcu ohľadne uplatneného nároku na náhradu ušlého zisku nie je podľa názoru súdu dôvodná a jeho tvrdenie o existencii ušlého zisku neobstojí. Žalobca si podľa súdu v konaní uplatnil nárok na náhradu hypotetickej škody, teda škody, ktorá poškodenému nevznikla. Ušlý zisk nemôže predstavovať len zmarenie zamýšľaného zámeru, ak nie je majetkový prínos podložený už existujúcimi či reálne dosiahnutelnými okolnosťami, z ktorých možno usudzovať, že nebyť škodnej udalosti, k zamýšľanému zisku by skutočne aj došlo.

7.4. V prejednáwanej veci bolo spoľahlivo preukázané, že medzi stranami nedošlo k uzavretiu riadnej nájomnej zmluvy na pozemky v správe žalovaného, dotknuté zamýšľanou stavbou MVE Eliášovce, ktorá skutočnosť podľa žalobcu spôsobila, že projekt sa nemohol realizovať. Žalobca však podľa súdu v konaní nepreukázal, že mal zabezpečené všetky ostatné predpoklady pre tzv. pravidelný beh vecí, pri ktorom by mohol dôvodne očakávať dosiahnutie očakávaného prínosu v podobe kladného hospodárskeho výsledku z prevádzkovania stavby MVE Eliášovce v rokoch 2014 až 2063. Pre splnenie týchto predpokladov by žalobca podľa súdu v konaní musel preukázať splnenie podmienok pre vydanie právoplatného územného rozhodnutia a právoplatného stavebného povolenia ako podmienok pre zrealizovanie stavby a zároveň splnenie podmienok pre vydanie právoplatného kolaudačného rozhodnutia ako podmienky pre uvedenie stavby do prevádzky.

Podľa § 32 ods. 1 písm. a) zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) ak odsek 2 neustanovuje inak, umiestňovať stavby, meniť využitie územia a chrániť dôležité záujmy v území možno len na základe územného rozhodnutia, ktorým je rozhodnutie o umiestnení stavby.

Podľa § 54 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) stavby, ich zmeny a udržiavacie práce na nich sa môžu uskutočňovať iba podľa stavebného povolenia alebo na základe ohlásenia stavebnému úradu.

Podľa § 76 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) dokončenú stavbu, prípadne jej časť spôsobilú na samostatné užívanie alebo tú časť stavby, na ktorej sa vykonala zmena alebo udržiavacie práce, pokiaľ tieto stavby vyžadovali stavebné povolenie, možno užívať len na základe kolaudačného rozhodnutia.

Podľa § 26 ods. 4 zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách povolenie orgánu štátnej vodnej správy na uskutočnenie, zmenu alebo odstránenie vodnej stavby je súčasne stavebným povolením a povolenie na jej uvedenie do prevádzky je súčasne kolaudačným rozhodnutím.

7.5. V prejednáwanej veci bolo dokazovaním preukázané, že ku dňu 31.12.2012 disponoval žalobca právoplatným rozhodnutím o umiestnení stavby MVE Eliášovce v podobe rozhodnutia Krajského stavebného úradu Trnava č. KSÚ-OSP-2012/00736/Ho zo dňa 18.10.2012, avšak nemal vydané ani prvostupňové stavebné povolenie. Žalobca inicioval vodoprávne konanie o vydanie stavebného povolenia pre uskutočnenie vodnej stavby v roku 2013 podaním žiadosti dňa 28.03.2013 na príslušný správny orgán. Súd mal v konaní ďalej za preukázané, že žalobca v priebehu rozhodného roku 2014 len dočasne disponoval právoplatným rozhodnutím o umiestnení stavby MVE Eliášovce. Rozhodnutie Krajského

stavebného úradu Trnava č. KSÚ-OSP-2012/00736/Ho zo dňa 18.10.2012, bolo pre nezákonnosť zrušené rozsudkom Krajského súdu v Trnave pod č. k. 14S/1/2013-77 zo dňa 10.07.2014. Následné právoplatné rozhodnutie o umiestnení stavby v podobe rozhodnutia Okresného úradu Trnava č. OÚ-TT-OVBP2-2014/020945/PaHo zo dňa 14.11.2014, spolu s prvostupňovým rozhodnutím Obce Nový Život č. N 2010/391-006 zo dňa 18.04.2012, boli pre nezákonnosť zrušené rozsudkom Krajského súdu v Trnave pod sp. zn. 14S/50/2015 zo dňa 24.11.2016, právoplatným dňa 13.01.2017. Z obsahu spisu vyplýva, že jednotlivé rozhodnutia o umiestnení stavby boli príslušným súdom zrušené pre ich nezákonnosť z dôvodov odlišných od absencie nájomnej zmluvy so žalovaným. Od 13.01.2017 žalobca už nedisponuje žiadnym územným rozhodnutím pre stavbu. Súd má ďalej v konaní za preukázané, že žalobca v priebehu rozhodného roku 2014 a ani neskôr nedisponoval právoplatným stavebným povolením pre stavbu MVE Eliášovce. Stavebné povolenie vydané Obvodným úradom životného prostredia Trnava dňa 18.07.2013 pod č. 2013/1486/GI bolo zrušené rozhodnutím Ministerstva životného prostredia SR zo dňa 16.12.2013, č. 8608/2013-

6.1. Neskoršie stavebné povolenie, vydané Okresným úradom Trnava dňa 30.03.2015, č. OU-TT-OSZP2-2015/000939/GI, bolo zrušené rozhodnutím Ministerstva životného prostredia SR zo dňa 04.09.2015 č. 5697/2015-6.1. Z obsahu spisu vyplýva, že dôvodmi pre zrušenie stavebných povolení vydaných správnyimi orgánmi prvého stupňa v oboch prípadoch bolo množstvo nedostatkov v dokumentácii predloženej zo strany žalobcu vo vodoprávnom konaní, nielen v podobe absentujúcej nájomnej zmluvy so žalovaným, ako aj viaceré procesné pochybenia správnych orgánov prvého stupňa. Súd mal ďalej nespornými tvrdeniami žalobcu a žalovaného, ako aj obsahom rozhodnutia Okresného úradu Trnava, Odboru starostlivosti o životné prostredie č. OU-TT-OSZP2-2015/035686/GI zo dňa 14.12.2015 za preukázané, že ku dňu 14.12.2015 žalobca nedoložil vo vodoprávnom konaní okrem absentujúcej nájomnej zmluvy so žalovaným viaceré ďalšie podklady a nespĺňal viaceré podmienky potrebné pre vydanie stavebného povolenia pre stavbu. Tieto výsledky dokazovania v konaní podľa súdu preukazujú, že žalobca ku dňu 14.12.2015 naďalej nespĺňal viaceré podmienky pre vydanie čo i len prvostupňového stavebného povolenia pre stavbu. Tým je podľa súdu preukázaná neudržateľnosť tvrdenia žalobcu v konaní ohľadne dôvodnosti možnosti zahájenia prevádzkovania stavby MVE Eliášovce od roku 2014 za predpokladu uzavretia nájomnej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným.

3.1. Súd pri hodnotení veci prihliadol aj na navzájom si odporujúcu a zásadne nelogickú argumentáciu žalobcu v konaní, ktorý na jednej strane argumentoval dôvodnosťou predpokladu o možnosti začatia prevádzkovania stavby MVE Eliášovce od roku 2014 a na druhej strane v celom priebehu konania zotrvával na argumentácii, v zmysle ktorej až listom č. 1/02/2016 zo dňa 29.02.2016 mal do vodoprávneho konania okrem nájomnej zmluvy so žalovaným doložiť všetky podklady potrebné pre vydanie stavebného povolenia. Súd má za to, že argumentácia žalobcu potvrdzuje, že žalobca ešte začiatkom roku 2016 nespĺňal viaceré podmienky pre vydanie stavebného povolenia pre stavbu a priamo tak vylučuje dôvodnosť predpokladu možnosti prevádzkovania stavby od roku 2014.

3.2. Dokazovaním v konaní mal súd za preukázané, že žalobca okrem nepredloženia nájomnej zmluvy so žalovaným nespĺnil vo vodoprávnom konaní viaceré ďalšie požiadavky na doplnenie podkladov v zmysle rozhodnutia Okresného úradu Trnava, Odboru starostlivosti o životné prostredie č. OU-TT-OSZP2-2015/035686/GI zo dňa 14.12.2015. Žalobca predovšetkým nepreukázal v zmysle § 58 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 1 stavebného zákona vlastnícke alebo iné práva k ďalším pozemkom dotknutým stavbou a brehovými úpravami, keď nepreukázal existenciu akéhokoľvek právneho vzťahu s Obcou Nový Život, s Obcou

Jelka, ani so Slovenským pozemkovým fondom k dotknutým pozemkom v ich vlastníctve alebo správe. Z vykonaného dokazovania ma súd za to, že žalobca správnomu orgánu nedoložil ani viaceré ďalšie podklady.

Podľa § 73 ods. 13 zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách orgán štátnej vodnej správy zastaví vodoprávne konanie, ak žiadateľ nedoplní žiadosť v určenej lehote alebo ak sa vo vodoprávnom konaní preukáže, že odpadol dôvod konania.

Súd na základe uvedeného dospel k záveru, že nájomná zmluva medzi žalobcom a žalovaným nebola posledným chýbajúcim dokladom potrebným pre vydanie stavebného povolenia ani k 30.05.2016, kedy došlo k zastaveniu vodoprávneho konania vo veci vydania povolenia na uskutočnenie stavby a teda že existovalo viacero dôvodov pre zastavenie vodoprávneho konania. Na základe uvedeného má súd za to, že žalobca nemohol pri pravidelnom behu veci ani v prípade existencie nájomnej zmluvy so žalovaným dôvodne očakávať vydanie stavebného povolenia na stavbu ani v roku 2016. Súd sa stotožnil s argumentáciou žalovaného aj v tom smere, že od 13.01.2017 je vylúčené uvažovať o možnosti vydania stavebného povolenia pre stavbu MVE Eliášovce alebo o jej realizácii, keďže žalobca prestal disponovať rozhodnutím o umiestnení stavby, ako základným predpokladom pre vydanie stavebného povolenia.

3.3. Súd stručne dodáva, že žalobca v priebehu konania neuviedol žiadne konkrétne tvrdenie ohľadne existencie akýchkoľvek zmluvných vzťahov žalobcu s tretími osobami, smerujúcich k realizácii zamýšľanej stavby a v tejto súvislosti nepredložil ani neoznačil žiadne dôkazy. Súd preto dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ani z hľadiska preukázania svojej pripravenosti stavbu MVE Eliášovce realizovať, aj v prípade vydania právoplatného stavebného povolenia.

3.4. Súd na základe uvedeného dospel k záveru, že ani za prípadnej existencie riadnej nájomnej zmluvy so žalovaným by nebolo možné pri pravidelnom behu vecí dôvodne predpokladať realizáciu stavby MVE Eliášovce a začatie jej prevádzkovania v roku 2014 a ani v neskoršom období. Žalobca nemal zabezpečené všetky predpoklady pre pravidelný beh vecí, pri ktorom by sa dalo očakávať realizovanie projektu a dosahovanie zisku z prevádzkovania stavby MVE Eliášovce, tak ako ho žalobca v konaní uplatnil.

4. Žalobca na účely preukázania výšky uplatneného ušlého zisku predložil v konaní Znalecký posudok č. 8 znaleckej organizácie ATCL, k.s., Adámiho 8, 841 05 Bratislava, zo dňa 31.10.2016. Podľa tvrdení žalobcu znalecký posudok vychádzal z finančného plánu prevádzky MVE Eliášovce na roky 2012 - 2063, tento predložený finančný plán znalec v znaleckom posudku upravil a určil sumu hospodárskeho výsledku z plánovanej prevádzky MVE Eliášovce za obdobie rokov 2014 - 2063, ktorá zodpovedá žalovanej sume.

4.1. Súd po oboznámení sa s obsahom znaleckého posudku zistil nasledovné: Znalecký posudok bol vyhotovený dňa 31.10.2016 na základe objednávky zadávateľa p. Martina Patáka, bytom Sputnikova 3252/4, 821 02 Bratislava zo dňa 10.05.2016, vo veci stanovenia všeobecnej hodnoty 100% obchodného podielu zadávateľa v spoločnosti žalobcu za účelom jeho predaja inému záujemcovi podnikateľskou metódou k dátumu 31.12.2012. Zadávatel' znaleckého posudku predložil finančný plán spoločnosti žalobcu na roky 2012-2063. Zadávatel'om predložený finančný plán uvažoval s dosahovaným výsledkom hospodárenia za sledované obdobie vo výške 14.257.532,- EUR. Pri príprave finančného plánu zadávateľa boli zohľadnené predpoklady uvedené na str. 16, medzi ktorými boli uvedené tržby, počet hodín vyplývajúci z prevádzky MVE, prevádzkové náklady, náklady na bežný servis, predpokladané účtovné odpisy, obstarávaciu cenu stavebnej a technologickej

časti stavby, daň z príjmu a financovanie projektu. Financovanie projektu sa kalkulovalo pri použití vlastných a cudzích zdrojov. V prevažnej miere sa použije cudzí úročený kapitál s uvažovanou úrokovou sadzbou vo výške 1,5 p.a. Predpokladá sa poskytnutie pôžičky v tranžiach v januári 2013 50% a potom postupne 12,5 % v mesiacoch apríl, jún, august a október s tým, že istina sa začne splácať až k 30.06.2014 v sume 80.000,- EUR/kalendárny mesiac. Úroky z poskytnutej pôžičky sa budú splácať priebežne začínajúc mesiacom január 2014. V júni 2014 je plánované zahájenie prevádzky MVE a spoločnosť by mohla dosiahnuť príjmy potrebné na splátku istiny. Znalec predložený finančný plán zadávateľa upravil o niektoré položky na str. 17 a na str. 18 uviedol, že potom hospodársky výsledok po zdanení a po vykonaných úpravách predstavuje za obdobie od roku 2014 do roku 2063 čiastku vo výške 14.257.532,- EUR. Znalec pri svojich ďalších výpočtoch prihliadol na obsah Zmluvy o úvere zo dňa 10.09.2013, uzavretej medzi žalobcom ako dlžníkom a veriteľom Barclet, a.s., so sídlom Italská 47, 12000 Praha, Česká republika, IČO 278 23 717. Znalec v odpovedi na zadanú úlohu v závere v časti III. znaleckého posudku uvádza, že Všeobecná hodnota 100% obchodného podielu v spoločnosti PRVÁ PRODUKČNÁ, s.r.o. pre účely jeho predaja inému záujemcovi podnikateľskou metódou pri časovo neobmedzenej životnosti podniku predstavuje k dátumu 31.12.2012 zaokrúhlene bez DPH 15.446.938,- EUR. Stanovená všeobecná hodnota je podmienená zachovaním predmetu a výsledkov podnikania podľa finančného a podnikateľského plánu na roky 2012 resp. 2014-2063. Ohodnotenie bolo vypracované ku dňu 31.12.2012 a v prípade akýchkoľvek zmien predpokladov, podkladov a poskytnutých informácií, na ktorých je ohodnotenie založené, je potrebné výsledok posudku aktualizovať. Posudok bol vypracovaný výlučne pre účel uvedený v zadaní a pre potreby zadávateľa, nemožno ho použiť na iný účel a tretími osobami. Znalecký posudok obsahuje doložku podľa § 209 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

4.2. Žalovaný v priebehu konania namietal žalobcom uplatnený ušlý zisk ako i samotný znalecký posudok. Ako prostriedky procesnej obrany predložil súdu dve Odborné vyjadrenia znaleckej organizácie Expert Group k.s., Karloveské rameno 4B, 841 04 Bratislava, zo dňa 30.04.2018 a 25.09.2018, v ktorých znalecká organizácia rozporovala závery znaleckého posudku a namietala jeho nepoužiteľnosť v tomto súdnom konaní. Podľa znaleckej organizácie Expert Group k.s. znalec nepoužil pri vypracúvaní znaleckého posudku zvolenú podnikateľskú metódu správne, postupoval v rozpore s vyhláškou č. 492/2004 Z.z. keď neprihliadal na minulý vývoj spoločnosti žalobcu a jej postavenie na trhu k 31.12.2012, nesprávne prihliadal na zmluvu o úvere zo dňa 10.09.2013 neexistujúcu k 31.12.2012, nepreveroval schopnosť spoločnosti Barclet, a.s. poskytnúť zamýšľaný úver, náležite nepreveroval ani reálnosť ostatných vstupných údajov k výpočtom a preto závery znaleckého posudku vrátane medzivýsledkov sú nesprávne a neobhájiteľné. Znalecký posudok pri výpočte hodnoty obchodného podielu vychádza z časových období a vstupov, ktoré by v prípade vyčísl'ovania výšky ušlého zisku nebolo možné brať do úvahy a zároveň aplikuje podnikateľskú metódu nepoužiteľnú pre vyčísl'ovanie ušlého zisku. Obsah, výpočty a závery znaleckého posudku sú tak podľa znaleckej organizácie Expert Group k.s. na účely preukazovania výšky ušlého zisku žalobcu v tomto súdnom konaní nepoužiteľné. V zmysle záverov obsiahnutých v Odbornom vyjadrení znaleckej organizácie Expert Group, k.s. z 25.09.2018 znalecký posudok len nekriticky prevzal odhadovaný hospodársky výsledok po zdanení za obdobie projektovanej životnosti MVE 2014 - 2063 z finančného plánu od zadávateľa, ktorý však obsahuje nereálne a nedosiahnuteľné čísla. Plánované ročné tržby vo výške 331.755,- EUR v roku 2014 a 564.353,- EUR za ďalšie obdobia vychádzajú z nedosiahnuteľných hodnôt celkového inštalovaného výkonu MVE, použiteľného časového

fondy, ako aj z nereálneho predpokladu stabilnej ceny za výkup elektrickej energie za obdobie dlhšie ako 15 rokov. Pri zrealizovaní vstupných údajov by mohli ročné tržby dosiahnuť maximálne počas prvých 15 rokov prevádzky MVE výšku 176.674,- EUR. Odhad tržieb za obdobie po 15 rokoch plánovanej prevádzky použitý v znaleckom posudku je ničím nepodložený a nereálny. Odhadované náklady boli podhodnotené a nepreukázané reálnymi podkladmi, čo viedlo k vyššiemu a nereálnemu plánovanému hospodárskemu výsledku. Finančný plán zadávateľa počítal s dlhodobou neschopnosťou žalobcu splácať plánovaný úver. Plán rátať s poskytnutím úveru vo výške 4.762.255,- EUR s úrokovou sadzbou 1,5% p.a. a so splátkami vo výške 480.000,- EUR s prísl. za rok 2014 a 960.000,- EUR s prísl. ročne za ďalšie obdobia. Plánované ročné tržby z prevádzky stavby teda nedosahovali ani výšku plánovaných ročných splátok úveru. Pokiaľ by aj žalobca spustil projekt do prevádzky v roku 2014 a z plánovaných tržieb uhrádzal za prvé roky svojej prevádzky iba plánované splátky úveru (a žiadne iné náklady), ešte k 31.12.2019 by nesplatená výška úveru predstavovala sumu 1.872.244,- EUR a projekt by bol naďalej v strate. Zrealizovanie neprímeranej výšky tržieb finančného plánu v znaleckom posudku by viedlo k ďalšiemu prehĺbeniu platobnej neschopnosti žalobcu a predĺžilo by dobu stratovosti projektu.

4.3. Ako reakciu na odborné vyjadrenia znaleckej organizácie Expert Group, k.s. zo dňa 30.04.2018 a 25.09.2018 predložil žalobca do konania Vyjadrenie znaleckej organizácie ATCL, k.s. zo dňa 08.06.2018 a Vyjadrenie znaleckej organizácie ATCL, k.s. doručené krátkou cestou na pojednávaní dňa 09.10.2018. Znalecká organizácia uviedla, že úlohou znalca na základe objednávky zadávateľa bolo stanovenie 100% obchodného podielu zadávateľa p. Patáka v spoločnosti žalobcu. Znalec pri výpočte všeobecnej hodnoty 100% obchodného podielu zvolil podnikateľskú metódu, ktorá podľa jeho názoru najlepšie vystihuje hodnotu vzhľadom na účel znaleckého posudku. Znalec skúmal realitu položiek uvádzaných vo finančnom pláne. Znalec prihliadal aj na minulý vývoj a súčasné postavenie spoločnosti žalobcu na trhu. Znalec vzal do úvahy podklad predložený zadávateľom znaleckého posudku, ktorým preukázal, že má zabezpečené financovanie výstavby MVE podpísanou Zmluvou o úvere so spoločnosťou Barlet s podmienkami, ktoré sú uvedené v zmluve. V tomto prípade, keďže znalec ku dňu vypracovania znaleckého posudku poznal dohodnuté podmienky financovania výstavby MVE, ktoré vyplývali z uzatvorenej zmluvy o úvere, aplikoval tieto podmienky pri výpočte odčerpateľných zdrojov. Skutočnosť, že nebola riadne preukázaná schopnosť spoločnosti Barlet poskytnúť úver nemôže apriori znamenať, že sa výstavba MVE nebude môcť realizovať. Čo sa týka schopnosti generovania dostatku tržieb a teda finančných zdrojov na splátky úveru a úrokov je zrejmé, že z ekonomického hľadiska sú pre MVE charakteristické vysoké vstupné investičné náklady a následne nízke prevádzkové náklady. Nevýhodou realizácie projektov MVE je dlhšia doba návratnosti vložených finančných prostriedkov - 15-25 rokov, čo je však vyvážené vysokou životnosťou elektrárne. K námietke znaleckej organizácie Expert Group k.s. o nesprávnosti východísk finančného plánu a nedosiahnuteľnosti plánovaných tržieb, vychádzajúcich z nesprávnych hodnôt celkového inštalovaného výkonu MVE, použiteľného časového fondu, ako aj z nereálneho predpokladu stabilnej ceny za výkup elektrickej energie za obdobie dlhšie ako 15 rokov, sa znalecká organizácia ATCL, k.s. nevyjadřila.

4.4. Súd na pojednávaní dňa 09.10.2018 uskutočnil výsluch Ing. Daniely Leckej, štatutárnej zástupkyne znaleckej organizácie ATCL k.s., ktorá vo svojej výpovedi uviedla, že znalecký posudok vypracovala k 31.12.2012 na základe predloženého finančného plánu, pričom vychádzala zo skutočnosti k 31.12.2012, ktorá spočívala už v realizovaných prípravných prácach na výstavbu MVE a z budúcnosti od roku 2013, kedy malo dôjsť k

výstavbe MVE a k jej prevádzkovaní. Potvrdila, že pri vypracúvaní znaleckého posudku brala do úvahy aj úverovú zmluvu zo dňa 10.09.2013 lebo je konkrétnejšia a je podľa nej jasným dôkazom na financovanie, pričom ju považovala za vierohodnejší konkrétnejší doklad na základe ktorého bola schopná reálnejšie modelovať situáciu, ktorá nastala v budúcnosti. Pri stanovení predpokladu zahájenia prevádzky MVE v júni 2014 vychádzala z predpokladaného časového obdobia pol roka k získaniu všetkých povolení a rozhodnutí potrebných k zahájeniu výstavby MVE. Znalčka neprihliadla pri vypracúvaní znaleckého posudku na skutočnosť, že nebolo vydané právoplatné stavebné povolenie k MVE, pretože podľa jej názoru hodnota obchodného podielu spoločnosti spočívala v pridelenom riečnom profile a jej úlohou bolo stanoviť všeobecnú hodnotu podielu k 31.12.2012 z informácií, ktoré boli zrejmé k tomu dátumu, pričom brala do úvahy hlavne finančný plán. Znalčka ďalej uviedla, že pri plánovanej prevádzke MVE tak ako ju popisala je možné očakávať kladné hospodárske výsledky (teda zisk žalobcu) po splatení úverov a úrokov t.j. po roku 2019. Podľa znalkyne predpoklad financovania projektu poskytnutím pôžičky v tranžiach v období január až október 2013 vychádza z predloženého finančného plánu a argumentácie k nemu v tej súvislosti, že v tých obdobiach sa očakávali výdavky súvisiace z realizáciou MVE, vzhľadom k tomu že tá sa plánovala v r. 2013 a postupné krytie jej výstavby. Nevedela sa vyjadriť, či toto financovanie vychádza z nejakého konkrétneho dokumentu, či to bolo uvedené v úverovej zmluve alebo to bola následná dohoda. Znalčka v závere svojej výpovede udelila súhlas k použitiu znaleckého posudku žalobcovi v tomto súdnom konaní.

19.5. Súd vyhodnotil vykonané dôkazy vo vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že žalobcom predložený znalecký posudok nie je z hľadiska jeho záverov a ani obsahu hodnoverným dôkazom pre preukazovanie výšky ušlého zisku uplatneného žalobcom v tomto súdnom konaní. Súd sa stotožnil s obranou žalovaného, že znalecký posudok nebol vyhotovený na účely určenia výšky ušlého zisku žalobcu v dôsledku nemožnosti prevádzkovania stavby MVE Eliášovce ale bol vyhotovený na účel stanovenia všeobecnej hodnoty 100% obchodného podielu zadávateľa Martina Patáka v spoločnosti žalobcu ku dňu 31.12.2012 za účelom jeho predaja inému záujemcovi. Znalecký posudok tak vo svojom závere neurčuje výšku ušlého zisku uplatneného žalobcom v konaní ale odpovedá na odlišnú otázku, nepodstatnú pre prebiehajúce konanie. Znalec podľa súdu nesprávne prihliadal v znaleckom posudku zmluvu o úvere, uzavretú žalobcom so spoločnosťou Barclet, a.s. dňa 10.09.2013, t.j. po dátume 31.12.2012, ku ktorému sa posudok vypracúval. Znalec preukázateľne nezohľadnil v znaleckom posudku iné podstatné skutočnosti, ktoré nastali po dátume 31.12.2012 a ktoré majú podľa súdu význam pre posudzovanú vec. Ing. Daniela Lecká vo svojej výpovedi presvedčivo nevysvetlila, prečo pri vyhotovení znaleckého posudku dňa 31.10.2016 neprihliadla na jej známu skutočnosť, že žalobca nemal ohľadne stavby MVE Eliášovce vydané právoplatné stavebné povolenie, keď na druhej strane prihliadla na predmetnú úverovú zmluvu z 10.09.2013. Takýto postup znalca pri selekcii vstupných údajov považuje súd za tendenčný a neprijateľný. Znalecký posudok a v ňom obsiahnutý finančný plán podľa súdu vychádzal z nepreukázaného predpokladu financovania realizácie stavby MVE v priebehu roka 2013, s poukazom na úverovú zmluvu zo dňa 10.09.2013. Z obsahu tejto úverovej zmluvy znalcom uvádzaný spôsob financovania stavby MVE Eliášovce nevyplýva. Z ustanovení 3.1 a 3.2 zmluvy o úvere vyplýva, že medzi veriteľom a dlžníkom bol dohodnutý len úverový rámec vo výške 5.000.000,- EUR, nebolo dohodnuté poskytnutie úveru v častiach konkrétne určených z hľadiska ich výšky ani lehoty pre ich poskytnutie. Súd poukazuje aj na okolnosť, že zmluva o úvere bola uzavretá až v čase, kedy mala byť už väčšia časť finančných prostriedkov poskytnutá, preto ju nepovažuje za hodnoverný dôkaz

pre preukázanie financovania projektu. Súd prihliadol aj na okolnosť, že znalec nepoprel ani vznesenú námietku, že nepreveroval reálnu schopnosť spoločnosti Barclet, a.s. poskytnúť úver v plánovanej výške. Žalobca v konaní nepredložil dôkazy preukazujúce skutočné poskytnutie finančných prostriedkov zo strany spoločnosti Barclet, a.s., ani iné dôkazy, ktorými by preukázal iný spôsob financovania stavby. Súd vyhodnotil ako dôvodnú námietku žalovaného ohľadne nereálnosti výšky tržieb uvádzaných vo finančnom pláne a k nesprávnosti ich výpočtu, obsiahnutú v Odbornom vyjadrení znaleckej organizácie Expert Group, k.s. zo dňa 25.09.2015, nakoľko k tejto sa žalobca ani znalecká organizácia ATCL, k.s. v ďalšom priebehu konania nevyjadrili. Súd dospel k záveru, že znalecký posudok a v ňom obsiahnutý finančný plán prevádzky MVE Eliášovce vychádzajú z nepodloženého predpokladu zahájenia prevádzky stavby v roku 2014. Obsah dokumentácie v prílohovej časti znaleckého posudku takýto predpoklad neodôvodňuje. Dôvodnosť predpokladu zahájenia prevádzky stavby od roku 2014 nevysvetlila ani výpoveď Ing. Daniely Leckej a tento je podľa súdu neudržateľný aj vzhľadom na výsledky ostatného dokazovania v konaní.

20. Na základe vykonaného dokazovania ma súd za to, že z finančného plánu žalobcu vyplýva dlhodobá stratovosť projektu MVE Eliášovce. Znalkyňa Ing Daniela Lecká vo svojej výpovedi potvrdila, že aj v prípade realizácie prevádzky MVE Eliášovce v súlade s finančným plánom zadávateľa by až po roku 2019 bolo možné na strane žalobcu očakávať kladné hospodárske výsledky. Súd preto dospel k záveru, že žalobcovi žiadna škoda v podobe ušlého zisku do času rozhodovania súdu o uplatnenom nároku nevznikla a ani vzniknúť nemohla. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na závery vyslovené v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 M Cdo 23/2008, podľa ktorého ušlý zisk nemožno priznať do budúcnosti ako ujmu, ktorá ešte len prípadne vznikne a zároveň je nevyhnutné, aby ušlý zisk ako jeden z predpokladov zodpovednosti za škodu bol splnený najneskôr v dobe, kedy súd o nároku na náhradu škody rozhoduje (§ 217 ods. 1 Civilného sporového poriadku). Súd sa preto stotožnil s obranou žalovaného v konaní, že súd nemôže priznať nárok na náhradu škody, ktorá ešte nevznikla, teda do budúcnosti.

21. Vzhľadom na uvedené súd ustálil, že žalobca v konaní dôkazné bremeno z hľadiska preukázania vzniku a výšky škody neuniesol.

22. Ďalšou podmienkou pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je **preukázanie existencie príčinnej súvislosti** medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody.

22.1. Podmienkou vzniku zodpovednostného právneho vzťahu medzi subjektom porušujúcim právnu povinnosť (záväzkovú alebo zákonnú) je okrem porušenia tejto povinnosti a vzniku škody aj príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi konaním, resp. opomenutím a vzniknutou škodou. Uvedené je explicitne vyjadrené aj v normatívnom texte Obchodného zákonníka, ktorý uvádza, že kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane...(§ 373 Obchodného zákonníka). Uvedené sa vzťahuje aj na porušenie povinností ustanovených priamo Obchodným zákonníkom (§ 757 Obchodného zákonníka). Predpokladom na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je teda preukázanie porušenia právnej povinnosti, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi konaním alebo opomenutím (porušenie právnej povinnosti) a následkom (vzniknutou škodou). Vzniknutá škoda (v podobe skutočnej škody - *damnum emergens* alebo ušlého zisku - *lucrum cessant*) musí byť spôsobená bez pochybností práve porušením právnej

povinnosti. Škoda, ani porušenie právnej povinnosti ešte nezakladajú zodpovednosť za škodu a tomu korelujúce právo na jej náhradu. Príčinná súvislosť musí byť nielen tvrdená (domnelá), ale musí byť bezpečne preukázaná, pričom povinnosť tvrdenia, bremeno tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno, čo sa týka príčinnej súvislosti v civilnom procese, zaťažuje v zásade toho účastníka, ktorého tvrdenie má byť preukázané, teda poškodeného. Vzťah medzi príčinou a jej následkom musí byť pritom bezpečne preukázaný a bezprostredný (Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 177/08). O vzťah príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) ide totiž vtedy, ak je medzi protiprávnym konaním škodcu a vznikom škody vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nevznikne. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti je treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala a je rozhodujúca iba vecná súvislosť príčiny a následku. V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná (sama je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž „priamosť“ pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný, nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako (priama) príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Cdo 130/2010).

22.2. Žalobca v konaní odôvodňoval existenciu príčinnej súvislosti argumentujúc, že neuzatvorením riadnej nájomnej zmluvy zo strany žalovaného, došlo z jeho strany k porušeniu zmluvnej ako aj zákonnej právnej povinnosti, ktorého dôsledkom bolo dňa 18.03.2016 vydanie rozhodnutia správneho orgánu o zastavení vodoprávneho konania o vydanie povolenia pre realizáciu vodnej stavby, ktorého právoplatnosťou dňa 30.05.2016 vznikla žalobcovi v konaní uplatnená škoda. Žalobca za škodu považoval ušlý zisk v podobe kladného hospodárskeho výsledku po zdanení z plánovanej prevádzky MVE Eliášovce, ktorý vyčíslil za obdobie rokov 2014 -2063.

22.3. V konaní mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným nájomná zmluva uzatvorená nebola a že ku dňu 30.05.2016 došlo k právoplatnému zastaveniu vodoprávneho konania o vydanie povolenia pre realizáciu zamýšľanej stavby. Takisto bolo v konaní preukázané že stavbu MVE Eliášovce žalobca do prevádzky v roku 2014 a ani v neskoršom období neuviedol. Súd však v posudzovanej veci dospel v súlade s argumentáciou žalovaného k záveru, že existencia príčinnej súvislosti je vylúčená, nakoľko žalobca v konaní nepreukázal dva základné predpoklady pre vznik zodpovednosti žalovaného za škodu, keď nepreukázal porušenie právnej povinnosti zo strany žalovaného, ako ani vznik škody v podobe ušlého zisku na svojej strane.

22.4. Súd však považuje za potrebné uviesť, že neuzatvorenie nájomnej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným priamo nespôsobilo nemožnosť prevádzkovania stavby MVE Eliášovce od roku 2014, ako ani v neskoršom období, keďže žalobca v rozhodnom období nespĺňal viacero iných podmienok potrebných pre vydanie stavebného povolenia pre stavbu, ktoré je len jedným zo základných predpokladov pre možnú realizáciu stavby a jej neskoršie uvedenie do prevádzky. Práve naopak, súd má dokazovaním vo veci za preukázané, že v celom priebehu vodoprávneho konania vo veci vydania povolenia pre stavbu MVE Eliášovce, vedeného od roku 2013, žalobca nespĺňal viacero podmienok pre vydanie stavebného

povolenia, odlišných od absentujúcej nájomnej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným a preto podľa súdu existovali v zmysle ust. § 73 ods. 13 zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách viaceré ďalšie dôvody pre zastavenie vodoprávneho konania. Súd prihliadol aj na v konaní nespornú skutočnosť, že rozhodnutia o umiestnení stavby, ako základný predpoklad pre vydanie stavebného povolenia pre stavbu, boli príslušným súdom v roku 2014 ako aj v roku 2016 opakovane zrušené pre ich nezákonnosť z dôvodov nesúvisiacich s absenciou nájomnej zmluvy. Žalobca v konaní nepreukázal ani splnenie ďalších podmienok potrebných pre možnú realizáciu stavby a jej uvedenie do prevádzky v podobe uzavretia zmluvných vzťahov potrebných pre realizáciu stavby a spoľahlivo nepreukázal ani zabezpečenie jej financovania. Neuzavretie nájomnej zmluvy preto podľa súdu nemohlo byť priamou a bezprostrednou príčinou pre nezrealizovanie stavby MVE Eliášovce a jej neuvedenie do prevádzky. Súd napokon uvádza, že medzi právoplatným zastavením vodoprávneho konania ku dňu 30.05.2016 a nemožnosťou prevádzkovania stavby MVE Eliášovce od roku 2014 je vylúčená príčinná súvislosť ako vzťah príčiny a následku s ohľadom na medzi nimi absentujúcu časovú následnosť a vecnú súvislosť.

22.5. Súd preto dospel k záveru, že v posudzovanej veci nie je príčinná súvislosť daná a žalobca neunesol v konaní dôkazné bremeno jej preukázania.

23. Súd po vyhodnotení vykonaného dokazovania a po právnom vyhodnotení veci dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná a preto žalobu v celom rozsahu zamietol. Strany sporu znášajú zodpovednosť za skutkový stav a musia dokazovať svoje tvrdenia. Konanie je založené na kontradiktórnej zásade, podľa ktorej strana svoje tvrdenia musí preukazovať dôkazmi. Žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojho tvrdenia ohľadne existencie ním tvrdeného porušenia právnej povinnosti zo strany žalovaného, vzniku škody a jej výšky a príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a porušením právnej povinnosti.

24. Súd vzhľadom na ustálenú nedôvodnosť v konaní uplatneného nároku žalobcu na náhradu škody v celom rozsahu nepovažoval za potrebné a hospodárne osobitne vyhodnocovať hmotnoprávnu námietku žalovaného, ktorý namietal premlčanie uplatneného nároku žalobcu in eventum pre prípad, že súd vyhodnotí v konaní uplatnený nárok na náhradu škody ako oprávnený.

25. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu v konaní.

Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, teda podľa úspešnosti žalovaného v spore. Keďže žalovaný bol v konaní plne úspešný, súd mu priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Súd o výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným rozhodnutím.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto odvolanie podal.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolacie dôvody).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

V Bratislave dňa 21. februára 2019

JUDr. Vladimír Sklenka
sudca

Za správnosť vyhotovenia: Tatiana Ščepková